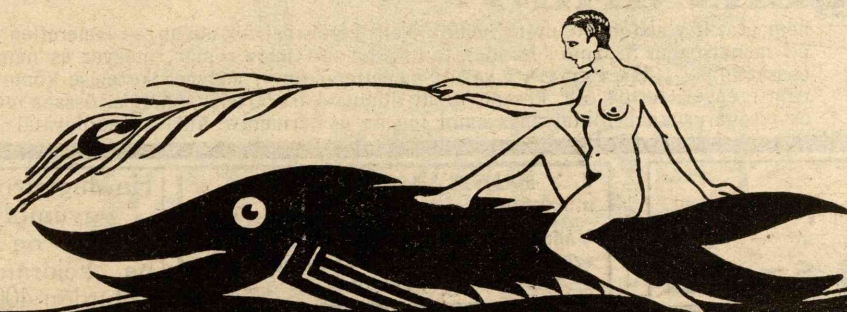




KÁVIÁR

A MODERN EMBER KULTURÁJÁVAL, HALADÁSSAL, MŰVÉSZETTEL ÉS A MODERN ÉLET PROBLÉMAIVAL FOGLALKOZÓ HETILAP

Revista Káviár este scrisă pentru intelectualul absolut matur și luminat; instruiți, creștem, luminăm pe teren sexual. Stăm pe nivel și spirit occidental în fața porții secolului al XX-lea, recomandăm natura cu greșelile și virtuțile ei, astfel — bine sau rău — cum a fost creată de Creatorul. Cine va observa altceva în Káviár să nu mai ia în mână această revistă.

A Káviár az érett, felvilágosodott, abszolút intellektuel számára írjuk; sexualis téren oktatónk, nevelünk, felvilágosítunk. Nyugati nivón és szellemben a XX-ik század kapuja előtt állunk, a természetet mutatjuk be hibáival és erényeivel, amilyenek — jól vagy rosszul — a Teremtő alkotta. Aki a Káviárban mást lát, ne vegye kezébe ezt az újságot.

Le „Káviár“ est destiné aux gens éveillés et absolument intelligents, nous enseignons, éduquons et éclaircissons sexuellement. Nous sommes sur un niveau occidental devant les portes du 20^{ième} siècle, nous présentons la nature avec ses fautes et ses vertus, telle que — bien ou mal — le Créateur l'a faite. Celui qui voit d'autre chose dans le „Káviár“ n'a droit pas lire ce journal!

Wir schreiben den Káviár für den aufgeklärten, absoluten Intellektuellen; wir unterrichten auf sexuellem Gebiet, wir erziehen und klären auf. Wir stehen auf westlichem Niveau und Geist, vor den Toren des XX. Jahrhunderts, führen die Natur mit ihren Fehlern und Tugenden vor, wie sie durch der Schöpfer — gut oder schlecht — errichtet wurde. Wer im Káviár etwas anderes sieht, soll das Blatt nicht in die Hand nehmen.



Francia levelező lap

— Fotó Mandel. Páris —

Intelligens urinő

nem utazik vonaton utmutató nélkül. Nem kérdezzet állandóan — ismeretlen utitársaitól — hanem vasuti menetrendet használ! Minden tudnivalót tartalmaz román, magyar és német nyelven a praktikus összeállítású „Hermes” vasuti menetrendkönyv, melynek kezelése könnyű, semmi tanulmányozást nem igényel. A 168 old. kompl. vasuti utmutató ára 50 lei, kapható az összes menetjegyirodákban, könyv- és újságárusoknál. Mutatványszámot ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal: Braşov, Str. Reg. Carol 6.

Jugoslávia

területén levő olvasóink figyelmét felhívjuk, hogy a nagy portóköltés és a hosszadalmas adminisztrációs munka elkerülése miatt a lapban hirdett összes „Bán-dor” könyveket megvehetik mindama helyeken, ahol a lapot szokták hetenként megvásárolni. De a pénz előzetes beküldése ellenében, vagy utánvét mellett jugoszláviai fiókkiadóhivatalunk is szállítja. Címe:

„Medjunarodni Prometni Novinski i Ogl. Zavod D. D. Subotica, 2.”

Vagy az egyes lapárusítóknál, vagy fenti fiókkiadóhivatalunknál megrendelhető és azonnal szállítható:

1. Kató egy urileány vallomása, (elfogyott) 50 —
2. Kató mint asszony 50 —
3. Kató válása, képekkel 50 —
(E két utóbbi csak korlátozott példányban)
4. Vera naplója, képekkel Dinár 70.—
5. Színész emlékiratai, 9 drb. tollrajzzal Dinár 200.—
6. „Káviár” 1931 I. félév 520 oldalon 1—26 szám, hibátlan összeállításban, a „Nóuralom” c. nagy sikert aratott regénnyel, kemény kötésben, Dinár: 80.—
7. Káviár 1931, II. fele, 562 oldalon, 27—52 szám, hibátlan összeállításban, az „Orosz cári balett titkaiból” c. páratlanul érdekes cikksorozattal, kemény diszkötésben, Dinár 80.—
8. Bestiák, négy darab fényképpel, bibliofil kiadás, Dinár: 80.—
9. Párisi Album, tíz darab páros képkel. Dinár 160.—
10. Kapu előtt, diákregegy, 164 oldalon, angol vászonkötésben, Dinár: 50 —
11. Káviár 1930—1929—1928—1927-ik, esztendeje, egy nagy kötetben, kötve, bármelyik esztendő ára Dinár: 245.—

Megjelent

és fiókkiadóhivatalunk azonnal szállítja utánvét mellett az alábbi két új könyvet:

Hét szüzlány története
bibliofil kiadás, kemény diszkötésben, külföldi ára 150 lei, Dinár: 50.—

Nóuralom
kemény diszkötésben, bibliofil kiadás, külföldi ára 150 lei, Dinár: 50.—

Divatcikkekben a legjobb beszerzési forrás:

„LOUVRE” divatáruház

a józsefvárosi templommal szemben

(4)

BOSZÁK ALBERT
műköszörűs. Temesvár IV. Bem u. 30.

Vállalja ollók, borotvák, kések szakszerű köszörülését. — Solingeni acél-árak raktáron. (30)

Dolly krém puder szeplővíz

Legszebb ajándék! Gyártja: **Roth Jenő gyógyszerész**
Timisoara, III. Dózsa és Pósta ucca sarkán

Ha Magyarországon fekvő tőkéjét gyümölcsöztetni akarja;

fektesse be Budapest melletti házba. Félóránvira Pesttől Gyömrő Tófürdőn 400-öles telekkel, 2 szoba konyha és külön 1 szoba konyha gyümölcsös, baromfi udvarral és mellékhelyiségekkel 6200 Pengőért, tulajdonostól eladó. — Cim:

Vajda, Magyarország Gyömrő-Tófürdő Mátvás Király-u. 20.

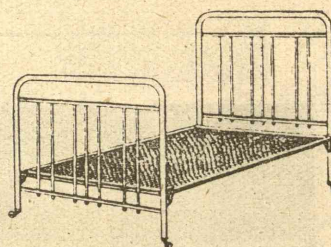
Sodronymatracok, vas és rézbutorok

valamint gyermek és keleti asztalok, székek, padok, mosdók, összecsukható ágyak erősen redukált árakban: 40

Bozsák M. és Fia R. T., Timisoara Tel.: 3 88

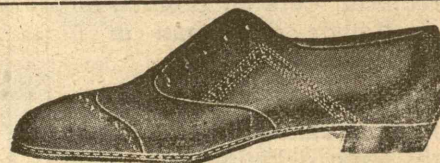
Eladási hely: Gyárváros, Alsó Árok ucca 10.

Árlap ingyen. Nagy készletek, olcsó árak



Elegáns tavaszi és nyári divatcipők:
Rácz Andrásnál

Timisoara, I. Str. Primăriei 8



IGIENA

fest, mos, tisztít

Parfumeria Kertész Lajos

Legfinomabb francia illatszerek, továbbá szappan, puderek és pipere-cikkek legolcsóbb bevásárlási forrása. Timisoara, Gyárváros, Fő u. 31.

(34)

MAJTHENYI KÁROLY

vízvezeték, villany- és csatornázási szerelő

Telefon 11-29 Timisoara, III. Doja u. 6 Telefon 11-29

Elvállal vízvezeték, csatornázás és villanszerelés, házteléfono és gázkályhajavítást, berendezést és mindenféle lakatos munkát szolid áron

Müller

a legszebben tisztít, fest, vasal
Timisoara, Gyárváros

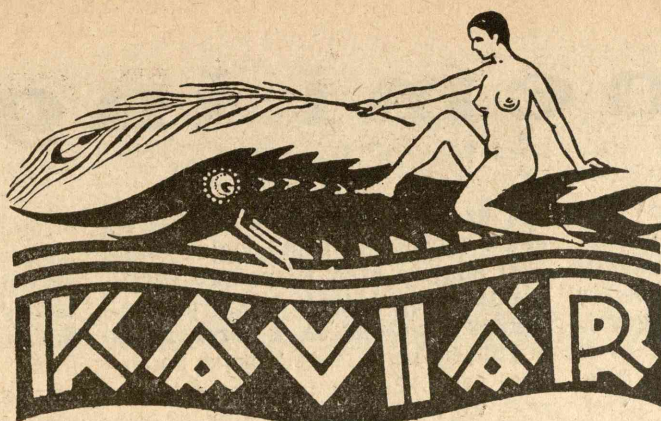
Gál Manó könyvnyomdája Lugoj. (Lapkiadótlajd. S. Papp)

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Zimisoara, Gyárváros,
Vadászerdei alé 54

Hirdetési tarifa:

Hasabmiliméterenként 4 lei,
apróhirdetés szava-ként 6 lei
Külföldi hirdetési díjak előre
fizetendők.



Előfizetési árak 1/4 évre:

Magyarországon	10 pengő
Romániában	240 lei
Cehoslovákiában	40 Kc.
Jugoszláviában	100 Di.

Külföldön máshol egynegyed évre
300 lei, mely összeg postautal-
ványon a kiadóhivatal címére
küldendő be.

A szerkesztőség kéziratokat nem
ad vissza és nem őriz meg.

Megjelenik minden héten, kedden

Főszerkesztő:

DINNYÉS ÁRPÁD

Felelős szerkesztő:

BEN GIT

Szerkesztő:

B Á N - D O R

Diákleány az autóban

Ferri Pisani olasz ujságíró riportja

Az Ujvilág rejtélyes világ marad a mi számunkra, pedig Newyork nincs is oly messze Páristól. Csak-hogy amíg mi, kissé cinikusan, átlátszó üvegházakban élünk, addig ők, vastag pizzamába bujtatják azt az igazságot, ami nálunk meztele-nül járkal. Ne vallj be soha sem-mit! — ez a jelszavuk. Az ama-
zonok földjén a lelkek zárkóztak, az arcok kendőzöttek, a szavak eltakarják a lényegét.

Franciául azt mondanám: Mabel Anderson metressze és Anderson Mabel szeretője. Ez világos és ezt mindenki megérti. Nos, ezt a mon-datot a yankeek nyelvére nem le-het lefordítani! Ez a két szó: mis-tress (metresz) és lover (szerető) megvannak ugyan, de mivel kom-promittálók voltak, a puritanizmus kidobta őket a szókincs lomtárába. Ha használnám ezeket a szavakat, kinevetnének: Hogy egy férfi és egy nő, akik nem házások, ilyet mernének? Ó, sir, ne feszegetse, ilyen borzalom nem fordulhat elő Amerikában!

Ezt se fordíthatom le a yankeek nyelvére: „Reddy, Mabel férje olyan férj, aki szemethuny.” Dühös leszek (van is miért) és ekkor nyers szavakat hívok segítségemre: „An-derson és Mabel szerelmeskednek a hülye Reddy távollétében.” No, most ide a szótárt! Szerelmesked-ni?... Make love... sajnos, ez a kifejezés Amerikában nem kompro-mittál senkit. Virágot átnyujtani, bókot mondani — itt ez is szerel-meskedés... És ezt bizonyítja, hogy százszor is hallottam Mabel szá-

jából Reddy jelenlétében: „Ande-son makes love te me!” És Reddy, a férje, nevetett s a dolgot nagyon rendesnek találta.

Ó, Tartufe, te nem ismerted ezt a tökéletes hazudozást, amely ki-mondja az igazságot!

*

— Menjünk a tizes számú bírósághoz, ott ítélkeznek a merényle-tek elkövetői fölött, illetve ezek a nők elleni erőszakosságok esetei.

— Mondotta barátom, az ügyvéd.

— Olyan gyakoriak Newyorkban a nők elleni erőszakosságok, hogy külön törvényszékük van?

— Azt hiszem, tudja, hogy New-yorkban nincs hivatásos örömlány, hacsak nem az igazán gazdag férfi számára. Viszont nincs olyan ame-rikai nő, aki férjhez menne egy férfihez, ha ennek csak ötven dol-láron aluli keresete van. Vagyis az amerikai polgárok felének le kell mondania arról, hogy megnősüljön. Viszont a nők viselkedése állan-dóan kihívja őket. Megtörténhetik, hogy a szegény férfi elveszti a fe-jét és ez bizony sokba kerül neki.

— Sokba bizony! Erre tanuk azok a jó családból származó fiatalemberek — a Columbia-egye-tem három hallgatója — akik autósétára vitték egyik pajtásnőjü-
ket. Egy girl itt szabadon járhat-
kelhet a boy-okkal, főként olyan
fiukkal, akiket már két év óta ismer
s akikkel minden délelőtt találko-
zik. Ez a diáklány is bizonyára
nem először rándult ki a három
fiatalemberrel s az előző kirándu-

lásokon kétségkívül többé-kevésbé
flörtölt a jólnevelt kollégákkal. De
ki sejtette előre, mi fog történni?
Bármilyen volt is a pillanatnyi örület
oka — talán a csempészett rossz
alkohol —, de letagadhatatlan
tény: a diáklányon a három fiu
erőszakot követett el egy erdőben.

A leány most a tanuk karos-
székében ül és elmondja, helyen-
ként meg is játsza a jelenetet. Nem
kegyelmez egyetlen szónak sem,
ami a merénylet alatt elhangzott s
amelyek közül néhány nagyon is
fülsértő. — A három vádlott úgy
védekezik, ahogy tud. Amikor le-
tartóztatták őket, mind a három
felajánlotta, hogy elveszi a leányt
és ezzel jóváteszi a sérelmet. Állí-
tásuk szerint az erőszakosság ször-
nyű gondolatát bizonyos fokig az
áldozat magaviselete hívta ki.
Azon az estén szabadon csóko-
lódzott mind a hármójukkal. Az
autóban egymásután mindhármuk
ölébe ült.

— Az ölükbe azért ültem, mert
csak három hely volt a kocsiban,
— jelenti ki a diáklány —, egyéb-
ként pedig úgy ültem, mint egy
lady.

Az amerikai hallgatóság nem
mosolyog előlött. Akkor sem mo-
solyog, amikor a törvényszék el-
nöke megállapítja: Hová jutnánk,
ha a férfinek joga volna erősza-
kot elkövetni minden amerikai
nőn, aki megengedi, hogy meg-
csókolják! — A bűnösök mind-
egyikét tizennégyévi fogházra ítélik.
példás magaviselet esetén ez nyolc
évre csökkenthető.

A nemi inger

— Irta : Dr. Reich Vilmos —

A lelkiileg egészséges ember többé kevésbé szabályos időközökben érez magában egy bizonyos ingert, feszültséget, mely össze van kötve a nemi érintkezés után való vágygal. Ennek az ingernek a lényege és a közvetlen oka tudományosan még nincs teljesen felderítve. Az a nézet látszik a legmegalapozottabbnak, amely azt tartja, hogy a testben bizonyos kémiai anyagok keringenek, melyeket elsősorban a férfi herék és a nő petefészke, de esetleg más szervek (belső szekresziós mirigyek) is kiválasztanak, s amelyek keltik úgy a testi feszültséget, mint a lelki vágyat a szexuális kielégülésre, a feszültség megszüntetésére.

A szexuális inger, abban az esetben, ha azt semmiféle zavar a testi vagy lelki fejlődésben nem befolyásolja, a legerősebben a nemi szerveken lép fel. Megnyilvánul a férfínál a himtag megmerevedésében esetleges külső befolyásra, vagy anélkül és egy különös érzésben, amely legjobban a viszketési érzéssel hasonlítható össze. A nőnél is hasonló jelenségek lépnek fel: a hüvely nedves lesz, a nemi részeket gazdagon elönti a vér, heves viszketési érzetek lépnek fel a csiklón. Mindezen jelenségeket azon idegek ingerei okozzák, amelyek a nemi részekben levő véredényeket befolyásolják, miáltal azok vérrrel telítetnek, a szekretumok kiválasztásához és a feszültségi állapothoz jutnak. A nemi érés idejében, körülbelül a 12—15 év körül ezek a jelenségek a nemi szervek dörzsöléséhez és vakarásához, az úgynevezett onániához vezetnek.

A nemi inger azonban nemcsak a nemi szerveken mutatkozik. Az egész test felületén vannak helyek, az úgynevezett „erogén zónák, melyeket a nemi inger különösen befolyásol. Ezek a helyek a genitálékon kívül a hátbőr, a felsőcomb belső oldala, a mellbimbók (különösen a nőknél; vérrrel éppen úgy elöntetnek és megmerevednek, mint a férfi himtagja), az ülep körüli részek, az ajkak, a fülcimpák. Alig van olyan bőrfelület, ahonnan kevésbé erősebb vagy gyengébb szexuális inger ki ne indulna. Ezek az erogén zónák különböző, embereknél különböző módon reagálnak a szexuális ingerre.

Ha az ember nincs tisztában en-

nek az állapotnak a természetével, akkor ugyancsak nem fogja tudni okát adni az ezen állapotok következményeképp fellépő lelki jelenségeknek. Ugyanis, ha a szexuális feszültség nem vezetődik le korábban, vagy később nemi érintkezés vagy onánia által, úgy ez az izgalom átváltozik egy olyan állapottá, melyet általában „ideges” nek mondanak. Fellép egy belső nyugtalanság, mely hivatást, vagy akár milyen más foglalkozást nagyon könnyen megzavar. Az ember nem tudja a gondolatait koncentrálni, nem tud egy helyben nyugodtan ülni maradni, belülről folyton valami kényszerűséget érez, hogy valamit csináljon. Ha azonban hozzákezd valamihez, rögtön abban hagyja, mert érzi, hogy semmit sem használ. Az ember könnyen ingerlékeny, a legkisebb okra dühkitörésekre ragadtatja magát vagy — leginkább nőknél — sírógörcs fogja el; és mindez anélkül, hogy valamelyes okát tudná adni. Nagyon gyakran lépnek fel: szorongási állapotok, szivdobogások; fejfájás és álmatlanság, könnyen való kifáradás, hideg és forrósági érzetek az első jelei gyakran egy kezdődő lelki megbetegedésnek a megzavart szerelmi élet folytán. Ezen esetekben a szexuális inger már egy beteges kiutat talált. Ilyen állapotba rendszerint azok az emberek jutnak, akik a nemi élet természetes tényeit illetőleg tudatlanul és felvilágosítatlanul lettek felnevelve. Sajnos, ezek az emberek képezik manapság a tulnyomó többséget — mindazt, aminek valami köze van a szexuálitáshoz, el kell maguktól taszítaniok, azokról nem szabad tudomást venniük és szexuális vágyaikat, szexuális izgalmaikat „el kell nyomniok”. A szexuális kényszerűség azonban, mint már modottuk, testi, kémiai folyamatok következménye, azt megsemmisíteni nem lehet, a moralisták minden arra irányuló ténykedésével sem. A belső szekresziós mirigyek tovább működnek minden morál dacára és legfeljebb, ha a szexuális erő nem követheti természetes útjait, úgy keresztül töri magát valahol máshol, mint ahogy egy folyó új medret keres ki magának, ha az igazi ágya el lesz elölle zárva.

Nagyon sok esetben azonban nem

a külvilág gátolja meg a maga „szigorú erkölcsiségével” támasztott akadályokkal a szexuális kielégítést időben és módon való kielégítését. Sokan belső okokból képtelenek a nemi élet rendezésére és egy partnert találni. Ezek az emberek belsőleg vannak „gátolva”: vagy nem érzik magukat képesnek erre, vagy csak elhomályosítják belső képtelenségüket morális érvelésekkel. Mindegy a szigorú, a szexuális ellen irányuló nevelés az okozója a későbbi gátlásoknak.

Sokan valamelyest tulteszik magukat a nevelés befolyásain és találnak egy partnert, visszariadnak azonban a nemi aktustól, vagy pedig a nemi érintkezésnél zavarok lépnek fel. A nőknek tulnyomó része szenved abban a bajban, hogy nem tud kielégüléshez jutni amiatt, hogy, vagy egészen hidegek, érzéketlenek maradnak, vagy csak elégtelen kéjérzet lép fel náluk, csupán izgatta lesznek, anélkül, hogy a feszültség feloldódna. Ugyanigy szenved sok férfi korai magömlésben. Ennek az a következménye, hogy ők maguk is csak ennek megfelelőleg részben lesznek kielégítve és a partnertől sem tudják kielégüléshez juttatni. Nem lehet felbecsülni azon nőknek a számát, aki csak azért nem elégtül ki soha, mert a férfi nem tudja kellő ideig kitartani.

A szexuális ösztön elnyomása a szokott nevelési módussal azt eredményezi sok embernél, hogy vagy nagyon csekély, vagy egyáltalán semmi szexuális vágyat nem érznek. Így sok nő azt állítja magáról, hogy neki „ilyen valamire” nincs szüksége és gyakran hall az ember férfiakat is — alkalomadtán esetleg még büszkeséggel is azt hangoztatni, hogy ők „hideg természetűek”. A lélekkezelő orvosok tapasztalatai bebizonyítják, hogy éppen ezek a „hideg” emberek nagyon könnyen megbetegszenek lelki bajokban és ők sokkal nehezebben gyógyíthatók, mint, akik erős szexuális vágygal rendelkeznek, de nem képesek a nemi aktus keresztülvitelére. Magától érthetőleg ezeknek a „hideg természetűeknek” is meg van a nemi apparátusuk és ha egyik embernél erősebben, vagy gyengébben is mutatkozik a nemi ösztön — az ösztön természetes hiánya éppen oly kevésbé képzelhető el, mint az éh-

ség kimaradása. Ők csak erősebben és jobban tudták elnyomni, mint a többiek és megtakarították maguknak ezen kényszerítő, ki nem elégtett ösztön kinjait — de csak látszólag, mert előbb vagy utóbb a teljesen elnyomott szexuális szükséglet valamilyen formában kitör és megzavarja munkájukat.

Ezekkel a „hideg természetű“ emberekkel szemben vannak a „forró természetűek“. Akik a vágyaikkal soha nyugalmat nem találnak, szüntelenül partnert keresnek maguknak és ha találják egyet, nem tudnak nála maradni; ezek azok az emberek, akiknek már a külsejük is elárulja, hogy életükben a legnagyobb

helyet és jelentőséget a szexuális gondolatok és vágyak foglalják el.

A „szoknyavadászok“ és a nők közül „akik mindenkié“ nagyon jó példák ezekre. Itt nincsenek helyén morális értékelések és más hasonló, hanem az orvosi nézőpont, hogy az ilyen emberek nem egészségesek. Ezek a nemi életükben megletiek zavarva, futnak egyik partnertől a másikig, folyton a kielégülést keresve és ha véreztől ettől a kereséstől már torkig vannak, megbetegszenek ugyanugy, mint a többiek. A kezelésben aztán ki-ül, hogy a nők az aktusban egyszer sem tudtak kielégülni, a férfiak pedig mindig csak azt akarták bizonyítani látni,

hogy mennyire vágynak ő utánuk a nők; a szerelmi élmény aktusa alapján véve a férfiaknak mellékes volt, a földolog körülbelül az volt, hogy el tudják a barátjaiknak mesélni, hány nőjük volt.

Mint ahogy már említettük, a nemi apparátusok a 13—15 életévben nagyobb mértékben termelnek szexuális anyagokat. Ha tehát a szexuális inger nem lép fel ebben az időben, alapos gyanura ad okot zavarokat illetőleg. És minél később jelentkezik a szexuális szükséglet, annál mélyebben fekszik a zavar, annál nehezebb azt egy lelki kezelésben eltávolítani.



Fotó Evoe. Timișoara

Ricardo Fontana történeteiből

Spanyolból fordította: GAUCHO

Bele kell élnünk magunkat a spanyol levegőbe, szokásokba és értsük meg erkölcsi fölfogásukat, mely sokban különbözik, igen elhatárolt és elmaradott a mienkhez képest. Am déli vérmérseklet szigorú határok nélkül nagyon könnyven és azonnal a végletekbe csap. Ezek a történetek épen a határokon való átkapaszkodás sokszor regényes, máskor veszélyekkel járó, igaz életből kismélt eseményei.

És meg vala írva ...

(Egy riporter feljegyzése)

Az atya elhagyja a házat és öszszeköltözik egy másik nővel, az anya hősiiesen küzd, hogy gyermekeit tisztességesen felnevelhesse, házhoz jár varrni, nagyon jó és megbízható — állandóan van munkája. Négy gyermeke van. Egy, már fejlett, 16 évesnek beillő lánya, 14—15 éves fia, aztán két kicsi, fiu és lány, 4—6 évesek.

A nagy lány az apjára ütött, anyja nem tud parancsolni neki, munkára, varrásra, nem tudja rászorítani. A kis naplopó nem akar mást, mint naphosszat mulatozni a szomszédgyerekekkel. A ház egy nagy bérkaszánya, tele a szegény lakók százával és a gyerekereg tucat-számra talál helyet bujócskára, rablójátékokra, a lépcsőházak, padlás és mosókonyhák beszögelléseiben. A veszekedések és verekedések közepeztette aztán, — míg egyik a másikat mártotta be, — kiderült, hogy, amint az előrelátható is volt, egy ilyen, magárahagyott gyerekeregennél, mindenféle veszedelmes játékok váltak otthonossá.

Természetesen a mozibeli detektívdrámák megtették a hatásukat és valóságos bünszövetkezetek, meg rablóbandák alakultak. Kártya, hamisjáték főszerepet játszottak, nem szólva a cigarettáról és pálinkáról. A kisebbek viszont jó tanítókat kaptak arra, hogy idejekorán megismerjék a fajtalanság és perverzitás különböző formáit. Sok közülök valóságos viszonyt folytatott, párok alakultak és féltékenységi harcok folytak. Ritka volt az, a lányok közül, aki még egész kiskorában el nem veszítette ártatlanságát.

Az anya tehát, ismerve a viszonyokat és leányát, azon töprengött,



vajjon hogy védhetné meg attól a sok veszedelemtől, amely ott valamennyit fenyegette. Ebben a pokolszerű bérkaszányában viszont a fiuk ellen is hiábavaló volt minden fenyegetés, verés, vagy bármilyen büntetés. Ott, ahol a szülők reggel munkába mennek, a fiuk a legnyiltabban és félelem nélkül követték el a legnagyobb aljasságokat és a lányok szívesen tartottak velük. Egyik a másikat hívta a szülőktől mentes lakásba és szemérmetlen játékaikban nem ismertek határt.

Egy nap a szomszédasszony rosszul lett és hazajöve gyanútlanul lép be szobájába, hogy minél hamarabb ágyba kerülhessen. Elképzelték rémülete, mikor azt elfoglalva látja, 13 éves lánya fekszik benne egy magakorabeli kölyökkel a legteljesebb szerelmi enyelgésben, olyannyira, hogy őt már csak akkor vették észre, mikor a fiut lependerítette róla.

...Oh, a bérkaszánya rejtelmeiről szóló történeteink kifogyhatatlanok...

A szegény anya tehát nem tudta, mitevő legyen. Nem gondolhatott arra, hogy beadja műhelybe a leányát, hiszen az még rosszabb lett volna. Aztán meg ki ügyelne a kicsikre, takarítana s hozná össze azt a kis ebédet? Kétségbeesésében elhatározta, hogy bezárja őket a lakásba. A fiu délben jött haza isko-

lából s akkor valamennyit együtt zárta be, míg délig a lány a két kicsivel maradt otthon, szintén lakat alatt. A kicsinyek nem protestáltak, ők találtak maguknak játékot mindig, nem voltak se jók, se rosszak. Hiszen mit tudnak ők a világról? A természet ártatlan és vak játéka, amik a környezetük hatása alatt alakulnak.

A szegény anya végtére is megnyugodva a védekezés módjában, elégedetten járt munkába. Egy nap azonban, távol a háztól, megrémülve vett észre nagy füstoszlopot az otthona irányában. Hazarohant, attól való félelmében, hogy a gyerekek bennéghetnek. Szerencsére, nem volt semmi baj, de a kulcsot most már a szomszédasszonyra bízta. Az különben, a hátsó udvarra néző ablakából megfigyelhette a belső szobát, ahol a gyerekek többnyire tartózkodtak.

A dolgok a legjobb rendben folytak, több, mint egy évig, az anya örült, hogy nemcsak a kicsiket mentette meg a romlástól, de a nagy leányt is, aki 16 ik évét most töltötte be és 15 éves fiát. Mikor azonban a legboldogabb volt, mint ha csak az ég szakadt volna rá.

Észrevette, hogy nagy lánya sápadt, étvágytalan és a gyomra rendetlenkedik. „Istenem, mi baja lehet?” — töprengött, megrémülve feltevésén, — „de hiszen az lehetetlen! A szomszédasszony nemcsak, hogy ki nem adja kezéből a kulcsot, de meg is figyelhette őket. Vajjon valami módon sikerült kinyitnia az ajtót ennek az ördögi leánynak? Vagy alaptalan lenne az aggodalma?” — Kétségbeesetten, de óvatosan kikérdezte a kicsikét. „Nem, az ajtót nem nyitotta ki senki” (Bár biztosan vigyázott volna, hogy ne lássák a többiek). Sem férfi, sem suhanc nem lépett a házba. Vajjon csak az anyai, tulzott képzelődés volna? Azonban egy havi nyugtalanság után gyanuja újra megerősödött. Figyelte leánya rajtuk a jelt, nemtűjét és nem találta rajtuk a jelt, amelynek a jelenléte pedig szükséges volt. „Borzasztó!” — Másnap, meleg nyári reggel lévén, korán felkelt s lánya ágyához ment, aki még aludt, szétnyult lábakkal, teljesen kitakarózva. Az anyja szégyenkezve akarta betakarni, de hát aggódo anyja

volt, s a keserű poharat fenéig kellett ürítenie. Közeli és figyelmesen vizsgálta meg a lány meztelen hasát és — nem lehetett kétséges, már látszott rajta állapota. — „Dehát kitől, az ég szerelmére?! Az anya kétségbeesve tántorgott ki a kamrából.

Hosszu faggatásra tudta meg az igazat. A lány nem ismerte fel állapotát, nem is hitte, hogy lehetséges legyen. Hiszen igaz, játszott az öccsével és próbálgattak sok mindent, de hiszen ezt csinálják a többiek is.

— Dehát, te nagy számár, te, hiszen már asszony vagy talán és most így kell látnod magad, ilyen szégyenben!

— De hisz ő még gyerek, anyám!

— Ugy? Hát most aztán láthatod, hogy ettől a gyerektől lesz egy másik gyerek. Ha ugyan nem kettő. Ő te szégyentelen, az öccsétől!

— De anyám, ugy történt, hogy jóformán észre se vettük, hiszen nemrég még együtt aludtunk. A többiek rosszabbak, akik a lépcsőházban idegen fiukkal csinálják, még férfiakkal is.

— Rosszabb? Na most már nem tudom, mi rosszabb, belebolondulok már ebbe. Az öccséddel!

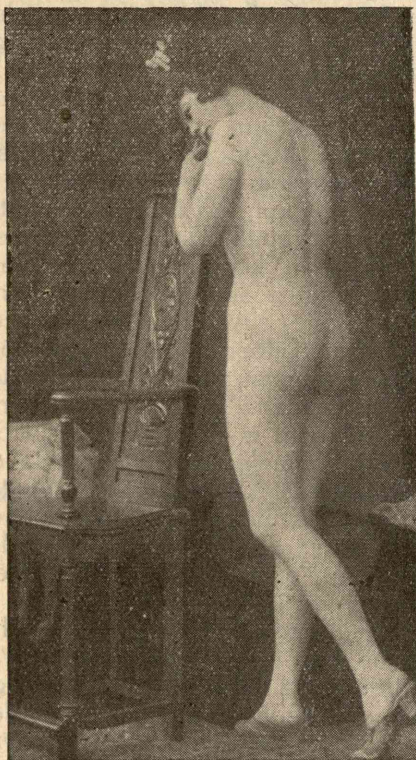
— Azt is hittem, hogy tőle nem lehet baj.

*

Az esetet nekem az öccs egy barátja mesélte el úgy, ahogy azt tőle hallotta:

— Mint a többi fiuk, lányok, mi is együtt aludtunk nővéremmel. Még mielőtt 12 éves lettem volna, játszadoztam velem és bár eleinte untam s nem akartam engedni, mindig ígért valamit, míg aztán mind szívesebben vettem, ha foglalkozik velem. Egy nap, mikor sokan együtt „papát-mamát” játszottunk, jókora suhanc készült nővéremmel éppen nekünk színházat csinálni, megleptek és attól kezdve anyánk zárva tartott. Itt aztán elunva magunkat, különböző játékok után elhatároztuk, hogy mi is megpróbáljuk. Fölfeküdt anyám ágyára és fölhuzva szoknyáját, combjai közé vett. Azonban hiába volt minden, a rajtam levő nadrág is akadályozott, nem tudtunk semmire se menni, és végtére is abbahagyta a próbálkozást. „Milyen buta is vagy!” mondta nővérem csalódottan és láttam arcán az elégedetlenséget. Akkoriban azonban még együtt aludtunk és éjjel, nem lévén semmi akadály, jóformán meztelenül, megvadulva, nem nyugodott addig, míg magáévá nem tett. Ettől

kezdve, aztán éjjel-nappal egyebet se csináltunk. Alig vártam, hogy iskolából hazajöhessek, nővérem félig-meddig levetkőztetett és tréfálozva, kedveskedve szorított magához. Közben, rövid idő alatt nagyot nőttem és anyám külön ágyba tett. Éppen jókor! Nappal anyám ágyában folytattuk játékaikat, ez volt a legbiztosabb hely, éjszaka pedig nővérem hozzám jött. Én még csak akkor fejlődtem, nem lehetett következménye. Néhány hónap alatt azonban ő nagyon kifejlődött, mellei megnőttek, hajzata megsűrűsödött, szélterjedt.



Eredeti felvétel

Erre nagyon büszke volt és szerette, ha simogatom, fésülgetem. Én is gyorsan alakultam át, már nem voltam olyan csupasz, amit eddig úgy szégyeltem. Nappal sokat nézegettük egymást és mindig újabb felfedezésekre jutottunk, ami felizgatott és a vége mindig az lett, hogy nővérem türelmetlenül megölelt: „Ó, hát szoríts magadhoz, hogy haljak meg a gyönyörtől!” — Az iskolában hallottam egyetmást a fiuktól és egy nap megharaptam a mellét. Jól esett neki, mert nem haragudott érte.

Nyári délután volt s miután anyám elment, nővérem odaszólt:

— Ma pucéran sziesztázunk, jó? Kiküldtük a kicsiket s anyám szobájába zárkózva egymásra neveltünk. Leszedtük ruháinkat és hosszú ideig

vizsgálgattuk egymást. Nővérem, akit nagyon szépnek tartottam, már kész asszony volt s mellei, bár feszesen álltak, nagyok és sulyosak voltak. A konyhapénzből spórolhatott egy pár olcsó, de nagyon fényes selyemhártyára valót, amelyeket most, amennyire csak lehetett, felhuzott a combjaira. A vasárnapi lakkcipőjét vette hozzá s úgy nézett ki, mint valami mozsizínésznő. Én ugyan így még nem láttam mozsizínésznőt, de ilyenek lehetnek, ha levetik azt a kicsit még, ami rajuk marad néha. Különböző pózokat vett fel és kifigurázta őket, mialatt széles csipőjével, furcsa mozdulatokkal lépkedett. Sohse felejttem el azt a napot, mert hisz tulajdonképp akkor férfivá lettem. Megölelt és kielégíthetetlen vággyal tépdüstük egymást. Sem ő, sem én nem jutottunk eddig az igazi beteljesüléshez. Most úgy éreztük, hogy közel van, fáradhatatlanul hajszoltuk tehát. Egyszer csak olyat éreztem, amelyet még soha életemben, szemeim elhomályosultak, aztán az egész világot egy ragyogó tűzgolyónak láttam. Attól kezdve, mint a vadállatok, úgy kerestük egymást.

Most aztán ez a hülye eset elrontott mindent. Anyám javítóba akar küldeni. De én mondom neked, hogy lesz még alkalmam s nem fogom elszalasztani!

Fiatal urilány levelezne idősebb uriemberrel, akivel szabadon elbeszélgethetne az őt érdeklő dolgokról. Leveleket „Gladylus 17” jeligére a lap kiadóhivatalába kér.

Modern pár, férfi és nő keresi szintén modern temesvári asszony vagy lány ismeretségét, akivel kellemesen elszórakozhatna. Leveleket lapunk kiadóhivatala továbbít „Hármasban” jelige alatt.

Fiatal hivatalnokleány, aki a férfiakban csalódott, megértő női lélek barátságát keresi. Lehetnek vidékiek is. Értesítést „Férfinélkül” jeligére a lap kiadóhivatalába kér.

Uriember románul tanulna intelligens, erélyes temesvári hölgytől. Levelek „Szigoru” jeligére a kiadóhivatalba küldendők.

3 nap alatt eltűntett: szeplőt, májfoltot, pattanást VIOLA krém-szappan. Készíti Weiss Sándor gyógyszerháza Dóm-tér 9

A P O N T

„...És nehéz szövésű szövettel letakartassék, uccák, utakon, mezőkön a járó-kelők előtt föl ne fedessék, az tilalom ellen vétők az bírák által szigoruan megbüntessenek”
Jehuda által hozott zsidó törvény a nemzőszervek eltakarására

Fiatal voltam, mint egy sudár pálma. Az ember, akivel a természet mindenható parancsa összekovácsolt egy életre, tizenhatéves diák volt, jónövésű, éleseszü gyerekek, aki egyáltalán tudomást sem vett rólam.

Tavaszi elején, márciusban, ébredtem először öntudatra. A fiu egy kis kuzinjával diskurált. Ketten voltak a szobában és közönyös dolgokról beszélgettek. Rejtett börtönömbe a leány szoknyájából édes, fűszeres illat csapott. Nem voltak még tiszta tudataim, csak ösztönös sejtéseim. Reszkető lihegés borzongott át rajtam és a Pont, mint egy szikratáviró, fölfogta és visszamuzsikálta érzéseimet. Megtömrödtem, rázni kezdtem börtönfalaimat és egy villamos rándítással nagyot löktem a fiatal férfin. A vágyak hangtalan sikolyával kiabáltam a fülébe, vérebe, agyába:

— Gyere, siessünk közelebb a leányhoz, tavasz van, vár a Pont dalos rózsakelyhe... ne tévőváz... csókold meg a leányt, te gyáva, ragadd a karodba, bocsáss szabadon engem, hadd fussak a páromhoz, hadd merüljek az örömek tavába!

A fiu hatalmas ütésemtől megtántorgott, zsebredugott kezével szinte fojtogatott és gyáván, pírulva makogott kuzinjának valamit.

— Ne számárkodj, — biztattam, lázítottam ingerülten — mit félsz, nem lát senki, nem lesz bajod, most... most...

...és a gyerek megkapja a lányt, belecsókol az arcába, a szájába, a nyakába, engem kiengedett a kezéből és engedett odatapadni a zizegő szoknyához, amely őt rejtette előlem. Ó, édes volt, jó volt így is! Odadörzsölődtem az üde, kemény leánycombhoz, szerettem volna átszakítani a ruhákat, ő halk ritmikával, zengő epe-déssel hívott, szirmai remegtek a vágyak gyöngyös harmatától, de el voltunk zárva egymástól, a két ostoba gyerek félt s hiába ráztam a fiut, mint a szél a falevelet, gyáván, meghunyászkodva vonult vissza a nagyszerű játék csatateréről. Kimerültem, összeestem és átkoztam az emberi butaságot.

Gilbert, az én kis gazdám, mint említettem, pompás emberpalánta volt. S ő sem mert, ő is gyáva volt. Mint később tapasztaltam ez esetben a legbátrabb férfit legvakmerőbb kirohanásainál is meglepi és ijeszti bizonyos félelem és az álszeméremnek utálatos gyámoltalansága. — De ezidőtájt még magam is csak a kezdet kezdetén voltam, az első bimbózás, az első megérzések és akarások rajongó tavaszán.

Ezen a napon kis gazdám nem hagytam egy percig sem nyugton. Megbolygattam az agyát, megkavartam a vérét és nem egyszer titokban, hálásan, szeretettel megsimogatott. De mindig ijedten kapta el a kezét, mintha vétkezne, mintha skorpió csipté volna meg. Este egyedül maradt a szobájában Gilbert a könyvei között. Szorgalmasan, szinte dühösen tanulni kezdett. Magol, magol, mint ha én nem is léteznék, ajkait rágta és nyugtalan volt, mint egy fiatal csikó. Megmozdultam, fölágaskodtam kissé s egy perc alatt belekuszaltam összes idegeibe, minden sejtjébe, minden porcikájába.

Megtántorodott a gyerek, mintha fejbe kólintották volna. Halkan ráfordította a kulcsot az ajtóra, hogy meg ne lephessék, aztán gondosan, mint egy törekeny japán vázát, kezébe vett és gyönyörködött bennem. Persze, azt hitte a csa-csi, hogy teljesen az övé vagyok és uralkodik rajtam és fogalma sem volt róla, hogy voltaképpen én vagyok az erősebb, az én akaratom a hatalmasabb s ő többé-kevésbé csak az én nagyszerű iveléseimnek jelenlegi és jövőbeli játékszere. Persze, ezt nála öregebbek és tapasztaltabbak sem igen értik s rengeteg gondolatot, melyeket mi sugárzunk énükbe, saját szívük vagy agyuk gyümölcsének tartanak.

Játszott velem a fiu és — mit tagadjam — a becézés inyemre volt. Azt hiszem, nem csak ő volt az, aki ma tudatára ébredt serdülő férfiasságának, de én is most érztem meg, hogy rám magasabb és kedvesebb hivatás is vár, semhogy egész életemet az emésztésnél

való közreműködéssel pazaroljam el.

Gilbert a tükör elé állt velem s úgy bámult, szinte csodálkozva rajta, hogy: „Nini, mije is van neki, milyen egy érdekes virágszála!”

Az ágyban már sikerült teljesen felülkerekednem és gazdám egész énjét birtokba vettem. „Hoho, fiu, én is itt vagyok és én jogaimat akarom. Tizenhat évig bután és öntudatlanul hallgattam s ha még nem is vagyok erős és a törzsem még karcsu is, de eressz, vigyél engem a páromhoz, mert addig úgy sem lesz békességed tőlem!”

Szabadabb és korlátlanabb voltam, mint nappal. Epedve turtam az ágyneműt magam körül, keresve a drága Pontot, Gilbert pedig verejtékesen csavarodott utánam. Mint egy parányi daru, mely óriási súlyokat emel, cipeltem, dobáltam a jól megtermett legénykét és meddő kutatásaimat fel feltörő sóhajokkal kísérte:

— Rózsika, édes Rózsika! — sustogta reszketve és én is szerelemmel gondoltam a szép kis barna lányra, aki picike páromat ölében hordozza és aki most talán ugyanilyen álmatlan éjszakát szenved át. Tudom, ő is gyáva s talán Gilbertnél is jobban fél, pedig a rejtett Pont, bármily ifjú és érintetlen is még, éppúgy ég, lázadzik, mint jómagam, Persze, ő bársonyból szőtt csöppni ablakával az én megjelenésemet, az én szilaj rohamomat várja.

Órákig tartott a tusa, a hiábavaló keresés. Kinomban az ágyneműbe haraptam és vonaglottam a puha fehérségen. Gilbert tépte, csókolt a párnát, míg belőlem egy vad robbanással kitört az őserő és első megnyilatkozásom tajtékzó nektárját az értéketlen, de gyöngéd érintésű nyoszolyára pazaroltam.

Elcsüggedtem, elszomorodtam és a fiu is, — akaratom tehetetlen bábjaként — halálos fáradtan álomba szendergett.

*

Mélyen, erősen aludt Gilbert. Ünnepnapi következett és nem kellett előadásra mennie, tehát nem

is költötték fel. Apja a hivatalba ment, anyja a piacra és a nagy, derék szőke leány, a Julis, takarított a lakásban. A fiu álmában lerugta magáról a takarót. Julis odajött, leült az ágy szélére és elkezdett velem jálszadozni. Ez a leány tudott velünk bánni. Círogatására fellángoltam, büszkén kifeszítettem izmaimat s új Pont borzongató, megkivánó közelségét éreztem. Ez a Pont mintha követelőbb, forróbb lett volna, a hő égetőbbé, a levegő tüzeesebbé vált és én kikényszerítettem gazdám álmából. A fiu odakapott hozzám, de Julis nem engedett el, én is huzódtam hozzá, mire leheveredett Gilbert mellé és engem odaengedett a drága kis kamrához. Nekivágódtam a barlangnak, de még tapasztalatlan lévén, nem találtam az utat. Odavonzottam a fiu kezét, ő is próbálkozott, de hiába, végre is Julis erős ujjai, mint vasgyűrűk, megragadtak, odavezettek s e percben, mint a vonat a sinen, ha a gőz meglöki, egyetlen tempóval besiklottam a Pontba. Oh, szépek és kívánatosak voltak a nagy, fess leány tejfehér combjai, boldogan is tapadtam hozzájuk, de mi volt az ehhez a hallatlan mámorhoz képest, mikor az izzó bársony szőlőfürtök körém borultak, mikor az illatöntő rózsakehely egészen magába zárt, mikor a fogantatás fészkébe csókolt lihegő ajakam! Huztam, vittem magammal gazdám vonagló testét a végtelen gyönyörökbe, boldogságomat átszikkasztam a lelkébe s örömmel hallottam Julis elismerését, mikor a fejedelmi aktus már befejezést nyert:

— Gilbertke, hiszen magának odahaza az egész határban nincs párja! Ilyen fiatal és máris... sohasem hittem volna!

Nem, Gilbert, ez a dicséret, ez a megcsodálás nem neked szólt. Ez az elismerés egyedül az enyém volt.

*

Julis és Gilbert e naptól fogva a legjobb barátok lettek. S ha a fiu megérzett engem, ha csak egyet mozdultam, már melegség hatotta át egész valóját. Én is elégedett voltam, hiszen az édes kis pokol gyakran kitárult előttem s mintegy megfürödtem, ujjaéledtem és kifejlődtem a találkozások forró sugaraiban.

Eljött a május és idegeimet jószagu akácok és ígéretekkel ter-

hes orgonailatok csiklandozták. A csattanó rügyek, a fűszeres levegő állandó izgalomban tartottak és meghatványozták vágyódásaimat. A Julis kis fészke már megszokottá vált, új Pont után sóvárogtam s ösztönös erő vonzott, hajszolt a barnafürtű kuzin érintellen teste felé.

Gilbert édes szenvedéseken ment ezidőtájt keresztül. A fiu hirtelen nagyot nőtt, valóságos góliát lett s kicsattanó egészségét és erejét nem hagytam egy percre sem nyugton. Hevitettem a vérét, tüzet loptam az ajkára, lángot a szemébe és vágyat a szívébe. Jöttment Rózsika körül, kerülgette, mint egy pályáját futó bolygó és mikor a két ifju lény ruhái összesurlódtak s ők megéreztek kérés, követelő ütései villamos áramát, vad csókokba fultak, combjaik közé öleltek és törtek, fojtogattak, hogy sokszor már halálosan megkínózva huzódtam össze és szöktem ki reszkető lábaik közül.

Olykor nagyon megsajnáltam őket és végtelen szánalom fogott el irántuk.

A kiránduláson, hova nagy társaságban mentek, Gilbert és Rózsika elszakadtak a többiekől és beljebb bolyongtak az erdő sűrűjébe. Kézenfogva mentek, mint a falusiaknál szokásos és zavartak, hallgatagok voltak. Nagy, terjedelmes volt az erdő, két megyén huzódott keresztül s egy félóra múlva már teljesen elhagyatott, utta-

lan utakat tapostak. A lány egy bokornál megbotlott, elesett és megütötte a térdét. Megremegtettem a fiut.

— Mutasd! Fájd? — szólt gyámolatlanul Gilbert.

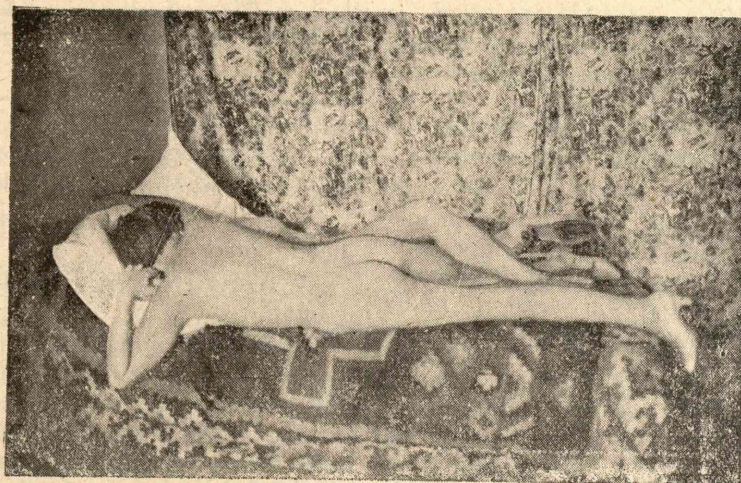
Rózsika a földön ült, hirtelen bátorsággal fellebbentette szoknyácskáját, lecsuszaltatta harisnyáját és a fiu szája mohón odatapadt a kissé felkarcolt bájos térdkalácshoz. S a Rózsika öléből kilihegett felém a Pont, hívott, követelt és sikoltott, hangtalan sikolyokkal, melyek belémkapaszkodtak, átöleltek és én megrészegettem, megvadítottam ezt a nagy darab fiut, rádobtam Rózsikára, föltéptem remegő kezével a leány csipkés fehérneműt s nekirobbantam májusi lobbanással az ablakok gyémántjának. Háromszor ütöttem meg Szezán kapuját, háromszor sikoltott fel a gyönyör dalmas halelujájával Rózsika, míg végre behullhattam a hattyu tengerszembe, hogy életet adjak, hogy ismét elvessem a magvát egy emberi csirának. Egy bimbót rózsává fakasztottam... s adtam és kaptam a boldogságot, mely csak velem és általam fogantatik meg.

A Butaság azt mondja erre:

— Egy leány elbukott.

Az Igazság pedig az, hogy egy leány felmagasztosult és asszonygyógyító tüzeiben.

(b—r).



— Eredeti felvétel —

A kairói bankrablók

(Folytatás.)

Elfelejtettem neked mondani: Harry tegnap telefonált Alexandriából, miután előre jeleztem neki érkezését, hogy ezen a héten felvételei vannak, de vasárnap, ha csak teheti, átszökik hozzánk... és ez a hír...

— Koholmány. A jól szervezett banda ezzel csalta törbe a hiszékeny bankigazgatót. Kezd érdekelni engem ez a mr. Frederic Hobbs...

Rögtön magához is kérte a szálloda igazgatóját, aki tőle lehetőleg megadta a kívánt személyleírást, sőt még arra is emlékezett, hogy egy zöld taxiban kötözött el a szállodából. Miss Morton kérésére a legnagyobb készséggel vállalkozott arra, hogy ennek a zöld taxinak a soffőrjét előkeríti.

IV.

A detektív nő szórakozottan játszott a bankigazgató asztalán heverő papírvágókéssel.

— És hasonlított az az állítólagos Harry Piel a valódira?

— Amennyire én a fényképeiről ismerem, igen — felelte a férfi — sőt a hivatalnokaim is ezt mondják.

Miss Morton felállt.

— Hát, kedves igazgató ur, köszönöm a felvilágosításait és legyen nyugodt, azt hiszem, hogy tudok segíteni...

— Oh miss Morton, nem is képzelem, hogy milyen megnyugtató ez rám nézve, hogy az Ön kezei-ben tudom az ügyet...

Mikor kiértek az utcára, a detektív nő így szólt barátójéhez:

— Én most hazamegyek, hogy megtudjam, mi van a soffőrünkkel. Te pedig menj a rendőrségre, hogy megtalálták-e már a galambszürke turakocsit, azután pedig érdeklődj a szerkesztőségben, hogy ki volt az, aki ezt a Harry Piel féle dolgot a lapba becsempészte...

Miss Mortont már várta az igazgató, aki alkalmazottaival eredménytelenül kutatta át a várost a zöld taxi után.

— A detektív nő idegesen dobolt ujjával az asztalon.

— Kérem, nagyon köszönöm,

Ön igazán nem tehet róla, mindenestre a dolog szörnyen kellemetlen.

Mikor az igazgató sajnálkozva eltávozott, miss Morton egy karosszékbe vetette magát és lázasan gondolkodott. A pénznek még a városban kellett lennie, mert a rendőrség szigorúan őrizte a kijáratokat és figyelt a különös, sárga utazó bőröndre. De egy nyom sincs, melyen el lehetne indulni. De talán Dulcie több eredmény-nel fog járni.

Nem is hallotta, hogy mögötte valaki belépett a szobába, halkan betette az ajtót és feléje közele-



dett. Csak akkor ugrott fel meglepetve, mikor az illető kellemetlen, rekedtes hangon megszólalt.

— Miss Ellie Morton, a híres detektív nő?

— Az vagyok — felelte nyugodtan.

A férfi mosolyogva hajlongott és kezeit dörzsölve még közelebb jött.

Miss Morton egyik kezét ösztönszerűen a szoknyája zsebébe dugta és merészen nézett a karvalyorrú, szalirarcu idegen szemébe.

— Kicsoda Ön kérem és mit óhajt?

V.

Az újságíró nő kedvetlenül haladt fel a szálloda lépcsőin. Semmi eredmény. A galambszürke autót megtalálták ugyan, de az az alkirály fővadászáé volt, kinek távollétében kilopták a garázból és a bűntény elkövetése után vissza is vitték. A szerkesztőségnek pedig valaki telefonon adta le Harry Piel vendégszereplésének hírét. Most már csak abban bízt, hogy hátha Ellie megtudott valamit.

A lakosztály ajtaját zárva találta. Hiába zörgetett, hívta barátját, nem felelt, a szobából semmi nesz nem hallatszott. A nagy lármára az igazgató is felsietett és a pótkulccsal kinyitotta az ajtót. Felkutatták a lakást, de a detektív nőt nem találták. Miss Modin tekintete ekkor az ebédlő nyitott ablakára esett. Mindketten odarohantak. A fehér párkányon világosan látszottak két lábnyom a nyomai, egy kisebb és egy nagyobb, egy férfi és egy nő. Megdöbbenve néztek egymásra.

— Megyek a rendőrségre és bejelentem a dolgot — törte meg a csendet miss Modin. — A barátom, ki tudja, milyen veszedelemben lehet.

Taxiba vágta magát és tíz perc múlva már ott állt a rendőrfőnök mr. Schmidt előtt, aki éppen egy szuszogó kövér úrral volt elfoglalva. A kis emberke izgatottan adta elő, hogy míg a Rue Alexandria és Iris utca sarkán egy üzletben volt elfoglalva, egy fiatal nő, nyakában piros sállal felpattant kintahyott motorbiciklijére, melynek száma K. 526. és elhajtott.

Dulcie közbevágott:

— Egy nő? Vörös sállal? Ez csak Ellie lehetett...

A rendőrfőnök csodálkozva nézett rá, mire Dulcie sietve megmagyarázta neki a tényállást. Mr. Schmidt elkomorodott és azonnal intézkedett, hogy álljon elő egy rendőrségi autó két rendőrrel.

Első útjuk a jelzett utcasarokra vezetett, hol a szolgálatot teljesítő rendőr utbaigazította őket, miután gyorsajtásért felírta a vörös sálás nőt, valamint a többi őrszemek is, amerre elhaladt. A Belvedere köz

sarkán azonban elakadtak, mert itt az ut kétfelé ágazott. A rendőrfőnök szerint az egyik Alexandriába vezetett, a másik pedig egy zsákutcába vitt, melynek végében egy elhagyott kastély állott.

Dulcie tanácsára ezt az utat választották és nem is csalódtak. Már látszott a kastély, mikor az ut jobboldalán a bokrok között egy motorbiciklit vettek észre. Odasiettek: a K 526 volt.

A kastély kapuja nyitva volt és mindenütt néma csend fogadta őket. Habozva álltak meg az emeletre vezető lépcsőnél.

— Gyerünk fel! — indítványozta a türelmetlen Dulcie és már indulni akartak, mikor fentről közeledő lépcsők zaja hallatszott. Meghúzódtak a homályos kapualjban...

VI.

Mi történt miss Mortonnal a hotelszobában? A gnom-szerű kis emberke előadta, hogy ő kereskedő és Thomson bankigazgató megbízásából jött, mert a kérdéses nagy vörös bőröndöt három nappal ezelőtt nála vette egy ellegáns, magas, ősz férfi, kinek nevét azonban nem tudja, de gondolta, hogy ezzel is segítségére lesz a detektívnek. Miss Morton megköszönte a felvilágosítást és a férfi távozott.

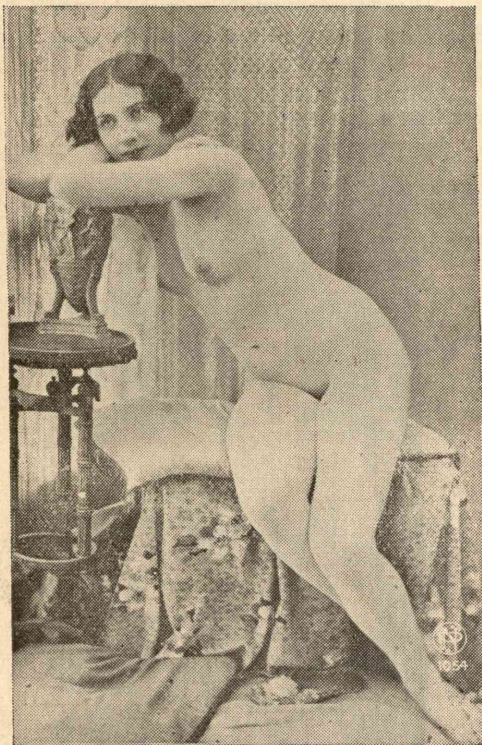
Miss Morton ekkor bezárta az ajtót és a szekrényhez lépett, hogy átöltözzék. Testhez álló selyemruhája lehullott róla és ügyet sem vetve arra, hogy bal válláról lecsuszott kombinéjának pántja és előbukkant egyik hófehér, gömbölyű melle, meztelenül, rózsásan, csucsán a kis piros bimbóval. Sportruhába öltözött és nyakába egy piros selyemsálát vett. Egy ideig türelmetlenül sétált lefelé a szobában, majd idegesen a nyitott ablakhoz lépett.

Tekintete egy a tulsó oldalon álló autótaxira esett és összerendezte. A taxin látszott, hogy teljesen ujonnan van festve, de ami legjobban meglepte, az volt, hogy az autóban újságot olvasó férfiban, mikor az egy pillanatra felf tekintett, Harry Pielre ismert.

— Megvan!... csapott kis öklével a homlokára.

Lent a soffőr a vollán mellé ült és begyújtott.

— Követnem kell őket! — sziszegte miss Morton, de még nem tudta, hogy miképen. Mig leszalad a lépcsőkön, keresztül a hallon, ki az utcára, a taxi eltűnik szemei előtt. Fogait csikorgatta tehetetlen dühében, majd hirtelen felderült az arca, mikor a taxi mögött feltűnt egy fűrészpörrel



Fotó „Káviár” Timișoara

megrakott hatalmas teherautó. Pílanatig sem gondolkozott. Fellépett az ablakpárkányra és mikor a teherautó az ablak alá ért, egy jól kiszámított ugrással a fűrészpörba vette magát...

VII.

Egyideig csak ment az üldözés, míg az autók egyirányban haladtak. Egy utcaereszteződésnél azonban rémülten tapasztalta, hogy míg a taxi jobb oldalra fordul be, a teherautó egyenes irányban folytatja útját. Hátul gyorsan leereszkedett tehát és leugrott. Elterült a kövezeten, de a következő pillanatban már felugrott és izgatottan nézett körül. Ekkor az egyik üzlet előtt egy motorbiciklit vett észre, gyorsan felült rá és mit sem törődve a járókelők kiáltásaival és a rendőrök vészjelzéseivel, teljes sebeséggel a taxi üldözésére indult. Ez, valószínűleg megtévesztésül, nagy kerülőket tett, míg

vége belefordult a kastélyhoz vezető zsákutcába.

Itt miss Morton megvárta, míg az utasok bemennek a házba, motorbiciklijét elrejtette a bokrok közé és óvatosan bujkálva, megindult ő is a kastély felé.

A kapu nyitva volt. Hallgatózva állt meg a homályos előcsarnokban. Jobbra lépcső vezetett fel az emeletre, honnan hangokat hallott és nesztelenül felfelé indult. Lélegzetét visszafojtva állt meg egy ajtó előtt. Bent a szobában két férfi éppen arról beszélgetett, hogy ez az elhagyott kastély éppen alkalmas lesz a bőrönd elhelyezésére, míg az ügy hullámai lecsillapodnak. Megtudta azt is, hogy a bőrönd eddig a Rue Alexandrine 25 szám alatt volt elrejtve, de ezt a helyet a banditák már nem tartották elég biztosnak és másnapra tervezték az átszállítást.

Figyelmét annyira lekötötte ez a beszélgetés, hogy észre sem vette, mikor valaki belőlről hirtelen kinyitotta az ajtót. Villámgyorsan hátraugrott, majd lerohant a lépcsőn, de az illető a kapunál utólért.

Nem vesztette el lélekjelenségét. Mosolyogva mesélte el, hogy turista és mert sokat hallott e kastélyról, melyben nem lakik senki, eljött, hogy megnézze. A Harry

Pielnek maszkírozott férfi gyanuja egyre jobban eltűnt a folyton mosolygó szép nővel való beszélgetés közben és miss Morton már remélte, hogy szerencsésen eltávozhat, mikor a másik férfi, a taxi soffőrije, meghalván beszélgetésüket, kihajolt az emelet korlátján, hogy megnézze, kivel beszél a társa.

— Valami turista hölgy — szölt fel hozzá amaz.

A másik lassan lejött és mikor közel ért hozzájuk, meglepetve kiáltott fel:

— Morton, a detektív!...

A leány érezte, hogy veszélyben van. A második férfiben most már ő is felismerte Mac Millert, a híres bankrablót, akivel már nem egy izben került össze. Tudta, hogy ezeknél nem számíthat kegyelemre. Felhasználta tehát a férfiak meglepetését, egy ugrással kívül termett a kapun és futásnak eredt.

Az üldözés nem sokáig tartott

és egy negyedóra múlva miss Morton már ott ült az emeleti szobában a két gazember előtt. A soffőr gunyosan mosolyogva nézte és értésére adta, hogy miután többet hallott beszélgetésükből, mint szabad lett volna, nem fog csodálkozni, ha pár napig itt tartják bezárva.

A detektívő nem is figyelt rá. Agya lázasan dolgozott, szemével körülfürkészte a szobát, menekülésre gondolva és ekkor meglátta az egyik sarokban a revolverét, melyet megmotozásakor elvettek tőle.

Közben Harry Piel hasonmása kötelekért ment, hogy összekötözék és ezt az alkalmat igyekezett felhasználni miss Morton. A soffőr bandita előtte állt.

— Tudja, hogy maga nagyon csinos — mondta mosolyogva. Eddigi találkozásaink alkalmával nem is volt időm észrevenni, hogy milyen szép teste van. És milyen formásak a mellei...

Szemtelenül tapogatta a rugalmas halmokat a bluzon keresztül, morzsolgatva a megkeményedett bimbókat. A detektívő nem is nagyon tiltakozott, minden figyelme a revolverre volt irányítva. Ekkor a felizgult férfi hirtelen magához ölelte és tüzes csókot nyomott a szájára. Egyik keze remegve csuszott be a blúza alá és durva szorítással fogta át meztelen mellét...

Miss Morton csak erre várt. Nagyon jól tudta, hogy mily gyámoltalanok ilyen felhevült állapotban a férfiak, egy gyors mozdulattal ellökte most magától és egy ugrással a sarokban termett, hol a revolvere feküdt.

A bandita egy pillanatra megtántorodott, aztán káromkodva a nőre vetette magát, vaserővel ragadva meg a csuklóját. Mikor a detektívő látta, hogy terve nem sikerült, az ablakhoz rohant, de még mielőtt feltéphette volna, felhangzott a férfi durva kiáltása:

— Fel a kezekkel, vagy lövök!

És a következő pillanatban egy lövés zaja verte fel a lakatlan ház csendjét...

Mig az emeleten ezek az események lejátszódtak, a rendőrfőnök és Dulcie Modin izgatottan figyelték a lépcsőn közeledő lépéseket. Az illető már majdnem leért.

— Állj! — kiáltott rá a rendőrtiszt, felemelve revolverét.

Az idegen meghökkent, majd

villámgyorsan megfordult és feliramodott a lépcsőn. Mr. Schmidt elsütötte revolverét, majd lélekszakadva rohantak az emeletre, be egy nyitott ajtón, ahol egy nő fogadta őket.

— Éppen jókor jöttek — mosolygott miss Morton.

Dulcie örömujiongva ugrott barátjánője nyakába.

— Hol vannak a gazemberek? — dühösködött a rendőrfőnök.

— Bezárkóztak a szomszédszobába — felelte a detektívő.

A két rendőr nekifeszítette vál-



— A három grácia —

lát a rozoga ajtónak, mely nem sokáig tudott ellentállni a támadásnak. A szoba üres volt, az ablak nyitva.

Az egész társaság lerohant a kapuhoz.

— Csak gyalogszerrel menekülhetnek, mert a két autó kulcsait magamhoz vettem — lihegte mr. Schmidt, de már fel is kiáltott dühösen, mikor a távolból motorberregés hallatszott.

— A motorkerékpár — szolt csendesen miss Morton, — erről megfelekezünk... De még nincs veszve minden. Önök az egyik autóval üldözőbe veszik őket, én

pedig a másikkal bemegyek a városba, hol a Rue Alexandriában lesz egy kis dolgom.

Tíz perc múlva már ott volt az említett utcában, a 25 szám alatt. Kis emeletes ház volt ez, miben sem különbözött a környező háztól. Néhányszor lefelé sétált előtte, s mikor semmi gyanusát sem talált, óvatosan belépett a kapun, mely lépcsőháznak is beillett volna, mert innen vezetett fel a lépcső az emeletre. Mindenütt néma csend fogadta. Már indulni akart fel az emeletre, mikor mögötte hirtelen becsapódott a kapu, az utcáról egy revolveres férfi ugrott be és gunyos meghajlással üdvözölte a meglepett detektívő.

— Mac Miller! — csodálkozott.

— Igen — kacagott a bandita.

— Sejtettem, hogy a hallottak után első dolga lesz idejönni, igyekeztem tehát a motorbiciklin megelőzni, ami nem sikerült ugyan, de még elég jókor érkeztem. Kérem fáradjon feljebb...

Miss Morton némán engedelmességedett, mit is tehetett volna mást fegyvertelenül, ebben a helyzetben. De magában bosszankodott, hogy ismét elővigyázatlan volt.

A folyosón Mac Miller egy ajtóra mutatott.

— Ez lesz a szobája, miss Morton. Hiába csodálkozik, egy ideig kénytelen leszek itt tartani. Aztán meg nekünk még elszámolni valónk is van egymással és most a nőnek akarom visszafizetni azt, amit a detektív vételt ellenem... már csak azért is, mert maga nagyon tetszik nekem... tehát összekötöm a kellemest a hasznossal. Most azonban mennem kell, mert még dolgom van, hanem holnap visszajövök és akkor...

Gunyosan meghajtotta magát és kiment. A zárban kétszer megfordult a kulcs...

Mikor miss Morton elment, mr. Schmidt és az ujságíró úgy egyeztek meg, hogy a rendőrfőnök üldözőbe veszi a motorbiciklit és közben megteszi a szükséges intézkedéseket, miss Modin pedig visszamarad a kastélyban egy rendőrrel, arra az eshetőségre számítva, ha a banditák közül valamelyik visszatérne.

A rendőr a kapu közelében rejtőzött el, honnan szemmel tarthatta a bejáratot, az ujságíró pedig kíváncsian járta keresztül-kasul a lakatlan szobákat.

(Folytatjuk)

Valóban tanulságos története a gyönyörökre és bujálkodásra dusan felszerelt Kéjfy inasnak,

amely feljegyeztetett vala a komoly és bölcs férfiak tanulmányai és a könnyüvérű ifjak és asszonyszemély némberek elrettentése céljából stb.

— Közli: BAR-VÁN —

VII.

Hatalmasat kondult a székesegyház harangja. A nap forrón tűzött a főtérré, melyen keresztül szapora léptekkel és izzadó üstökkel haladtak a városatyák a püspöki residencia felé. Szaporán gestikuláltak és egymástól kérdezgették, vajjon miért hivatja őket a püspök ur ilyen szokatlan időben. Pár lépéssel előtűk lépdelt, hivatalos méltósággal arcán a polgármester, aki maga sem tudta okát adni az invitálásnak. Belépve a püspök ur palotájába, fölmentek a nagyterembe, ahol megdöbbenve látták, hogy a hatalmas ur izgatottan tárgyal az ellenséges város atyáival. A polgármester haraggal vette észre Kecset, az elűzött táncmestert, aki gonoszul mosolygott a püspök ur hátamegett. Észrevéven őket a püspök ur, elibék teríté a földre szórt ruhákat.

— Ismeritek-e ezen ruhákat?

Mind felismerték abban asszonyaik holmiját.

— Ez a csipkés bugyogó, Veronáé, hü nejemé — szólt a polgármester, az pedig lányomé, a szende Kláráé.

— E szallagos nadrág feleségem testét övezé — szólt mind a három tanácsnok egyformán.

— Émez illatos ruhák feleségem és lányom tulajdonai — szólt a patikus.

Mindnyájan felkiáltottak:

— Mely uton és mely célból kerültek ide e holmik?

A püspök ur, ki mindezideig kételkedett a táncmester igazába, most meggyőzve és meggyőrtve a haragtól kiáltott fel:

— Ti sötétagyú, ostoba barmok, kiknek csak a kapzsiságra és a hasatok jólétére van gondotok, hulljatok a porba megvetésem ostorától!

Az urak ámultan és ijedten estek térdre, nem értvén a püspök ur haragját, aki dühösen csapott az asztalra.

— Azt hiszitek barmok, hogy talán tolvaj kezéből került hozzám eme parázna holmi? S talán azért hivattalak benneteket, hogy átadjam tulajdonotokat? Tudjátok meg,

hogy prostituált némbereitek lealázó szégyent hoztak városotokra, üzven fajtalan cédaságot Bicegő mester inasával. Im halljátok lágyfejú urak, a becsületreméltó idegen vádjait.

A táncmester sunyi módon vigyorgva mesélte el az uraknak, hogy mit cselekedtek az éjszaka az asszonyok, elhallgatván, hogy ő volt az, ki az alkalmat szerezte a bujálkodásra.

Az urak sziszegve, krárogva és a borzasztó haragtól lihegve hallgatták szavait, majd várakozva néztek a püspök urra, ki megvetéssel mérte őket végig.

— Ime, parancsolom néktek erősen, hogy azonnal hozzátok elém némbereiteket, amaz fajtalan szobrász inassal egyetemben!

Az urak szédülő fejjel távoztak, hogy eleget tegyenek a parancsnak. Egy félóra mulva lesütött szemmel léptek be az asszonyok, két alabárdos pedig ag erőtől már újból duzzadó Kéjfyt állította elő.

— Hol töltöttétek az elmúlt éjszákát, ti bűnös személyek? kérde a püspök ur.

— Férjünk, atyánk oldalán — hangzott a remegő válasz.

— Tehát hazugsággal tetéztitek bűneiteket? — szólt haraggal a

püspök ur, majd az urakhoz fordulva kérde.

— Mondjátok meg nékem, hány ilyen bugyogóval rendelkeznek asszonyaitok?

— Csupán egyet vettünk nekik, mivelhogy igen drágán adá a firenzei zsidó.

— Akkor rögvést rájuk bizonyítjuk bűnüket. Emeljétek fel rokolyáitokat, parázna állatok, hogy személyesen meggyőződhesünk róla, hogy birjátok férjetek ajándékát.

Hosszas tusakodás után, remegő ujjakkal tettek eleget a parancsnak az asszonyok. Egyenként emelvén meg szoknyaikat, melyek alól, rózsásan és illatosan tűntek elő elébb formás lábszáraik, majd gömbölyű combjaik. És mindez fedetlen volt, nélkülözvén a csipkés bugyit.

— Ime, bizonyosságot szereztünk aljas bűneiteknek! Takarodjatok szemeim elől és várjatok be büntetéseket megcsufolt otthonotokban!

Az asszonyszemélyek lehajtott fejjel, remegve az izgatottságtól hagyták el a termet, — loppal bucsut intve Kéjfynek.

— Sátánfajzatja te, ki pokolból szerzett erőddel bűnre csábítád e szerencsétlen város, szerencsétlen asszonyait és lányait, parancsolom



Fotó „Káviár” Timișoara

tenéked, hogy tárd szemeink elé átkozott fegyveredet, hogy megtekintvén azt, meggyőződhesünk annak nagyságáról. Mert mondom nektek, hogy ennek nagyságával kisebbedik az asszonyi állatok bűne, lévén nagy az ő kisértésük.

Az ifju pironkodva tekintett széjfel, aztán szétgombolta ruháját. Az urak eliszonyodott irigységgel kiáltottak fel. A püspök ur pedig az urakhoz fordult.

— Halljátok ítéletemet!

Ekkor észrevette, hogy szakácsnéja gyönyörködve legelteti szemét a függöny mögött az inas testén, dühösen hajított feléje egy újabb könyvet. Majd emígyen folytatá:

Haragom először titeket sújt urak, kik nem vigyázzván kellőképpen aszszonyaitok hűségére, okozói vagytok az eseményeknek. Büntetésből áthelyezem székhelyemet a tulsó városba, amely ezentul a ti városok nevét fogja viselni, a tiétek pedig fog neveztetni ezentul. „Ostoba Polgárok Tisztátlan Erkölcsű Némberai Lakhelyének”. Bűnös asszonyaitokat tekintettel a kisértés nagyságára csupán arra ítélem, hogy ezentul éjjelnappal, hűségövet hordjanak.

A Kevésbbé Tiszta Lakhely polgárai nagy örömmel fogadták a püspök ur szavait, míg a Tiszta Lakhely atyái megtörve a súlyos ítélettől, szégyenkezve várták az ítélet folytatását. A püspök ur pedig haragos szemét Kéjfyre emelve így folytatá beszédjét.

— Végre pedig téged, pokoltól megszállott ifju, fegyvered felesleges tulzásának megfosztására ítélek, nehogy újabb kisértésekbe sodorja az asszonyi állatokat.

Eképpen fejezé be a püspök ur ítélezését s ebben alázattal megnyugodvának hivei, midőn váratlan dolog történt. Az idegen, aki Kecses névre hallgatott és foglalkozása táncmester volt, hirtelen Kéjfy mellett termett és a püspök ur felé fordítva sátáni ábrázatját, ilyenképen szólalt meg.

— Sokkalta igazságosabb lett volna ítélezésed, óh püspök, ha valóban elkopozod egyházad javára e duserejű fegyvert és vasárnaponként felváltva élnétek vele. Sajnálom, hogy eltértél eredeti és bölcs gondolatodtól. De miután megtörtént, kénytelen vagyok kijelenteni, hogy e

barbár büntetést nem engedem végrehajtani, megindokolván azt is, miért.

— Együtt valék az emberrel a multban és jelenben ismervén jövőjét, oldala mellett álltam és figyelmeztettem az élet szépségeire. Fejlesztettem esztét, hogy felejtve ostoba előítéletét és nem rettegve többé az Egek villámaintól, miként a birka pásztorának os orától, szeresse a természetes életet. — Hogy erre sikerüljön rávezetnem az embert, kit szívből szeretek, játékot rendezek,



— Fotó Káviár, Timișoara —

melyek az ember egyes ostobaságait ostromozzák és akarják kiirtani, figyelmeztetvén őket arra, hogy ostobaságot cselekesznek. Ami itt lejátszódott, azt adja tudotokra, hogy a bünt kegyetlenséggel büntetni ostobaság. Kezdődött a játék azzal, hogy ti a táncmestert, ki gyönyörűséget szerzett egy leányzónak, barbár büntetéssel sújtottátok. E táncmester megszégyenítéséért bosszút esküdött

ellenetek, s bosszujának eszközéül felhasználta e kedves ifjut, kit a természet dus nemzőképességgel áldott meg. Figyelmeztette erre a város hölgyeit, kik kaptak az alkalmon és kedves órákat töltöttek vele. Így szégyenbe hozván a várost, megbosszulta büntetését. S imá mi történt? Ti ez ifjut, ki öntudatlanul került bajba, újból fertelmes büntetéssel akarjátok sújtani, ahelyett, hogy bölcs belátással néznétek a dolog fenekére, megállapítván azt, hogy a büntetés mindig megbosszulja magát, sosem lévén igazságos. Léven vagy csekély a bűnhöz képest, s akkor ösztönöz a bűn folytatására, vagy kegyetlenül tulzott és akkor a megbüntetett érezvén az igazságtalanságot, bosszuért liheg. Most azonban, hogy hallottátok szavaimat, remélem, hogy megváltozik az ítélet, s te, püspök ur, eltérsz szándékodtól.

A püspök tiltakozva emelé fel kezét.

— Gyanus vagy, idegen, és lelkemet megbotránkozással tölti el istenkárom ő beszéded. Bizony mondom néked, fojtsd magadba Eget becsmérő szavadat, mert nem nézem a szolgálatot, melyet az egyháznak tettél és hóhér kezére adlak. Ez ifju pedig elnyeri méltó büntetését és nyugodt az én lelkem, hogy ítéletemet jóváhagyják az égi Hatalmasságok. — Szólt a püspök és hivei örültek megingathatatlan bölcseségének és erős lelkének.

Nem ugy az idegen, aki félrelökte az alabárdosokat és ledobva köntösét és az előtűnő denevérszárnyakat megsuhogtatva, a karja közé ragadott Kéjfyvel az ablak felé repült, hallatva ördögi vihogását.

— Nagy a te agyadnak sötétsége ember és soká léssen az idő, midőn a világosság átjárja a földet. — Karja között az ifjuval kilebbent az ablakon, rémületet és elszörnyedést hagyva hátra.

Az ablaknál álló alabárdos menten kihányá a bört, mellyel a sekrestyés kínálá meg az áldozati borból. A püspök ur pedig csendes megdöbbenést érzett lelkében, majd keresztet vetett, mely cselekedet, némi megnyugvással töltötte el a veszettül megriadt embereket. Majd kegyben elbocsájtá hiveit.

V É G E.

Bukarest ~ Temesvár ~ Budapest ~ Bécs

között hetenként rendes kurirjárat közlekedik. Bármely küldönccszolgálatot és megbízást elvállal, azt pontosan elintézi: PINKERTON BOY iroda, Timișoara (Temesvár) Belváros

Szexuális tanácsadó

Május 25. „Hárman vagyunk nővérek. Két nővérem sokkal szebb, mint én, de általában nekem van nagyobb sikerem, mert jó társalgó vagyok. Az ideálom is engem szeretett meg először, de azután átpártolt az egyik nővéremhez, aki azonban nem nagyon lelkesedett érte és a fiu visszatért hozzám. Én azonban, noha szívem mélyéből szerettem és szeretem, nem merem visszafogadni, mert nagyon zavar, hogy nővéremnek udvarolt. A bajt most betétezte az a körülmény, hogy titokban ismét kezdett udvarolni nővéremnek, még pedig most már eredményesebben, mert úgy veszem észre, hogy nővérem kezd felmelegedni és tetszik neki a fiu. Ez engem halálra rémit, hiszen látom a kétszínű játékot, hogy a fiu egyidőben udvarol nekem is, meg a nővéremnek is. Elhatároztam tehát, hogy megmentem nővéremet, felveszem a harcot, nem engedem át neki ezt a fiut, aki őt csak boldogtalanná tenné. Mi a véleménye erről? Ugy-e igazam van?” — Nem, kérem, nincsen igaza. Mert, ha ön annyira világosan látja a fiu kétszínű játékát, akkor az a kötelessége, hogy nővérével őszintén beszélje meg a dolgot. Mert az igazán mosolyogni valóan kedves és naiv dolog, hogy azért akar a fiu felesége lenni, hogy nővérét megmentse egy kétszínű ember megbízhatatlan szerelmétől és inkább magára vállalja az előreláthatóan boldogtalan házasság poklát. De bocsánatot kérek, miért van szükség erre az önfeláldozásra? Nem gondolja, hogy sokkal egyszerűbb és természetesebb megoldás, ha ezt a megbízhatatlan fiatalembernek, aki egyidejűleg bolondítja mind a kettőjüket, egyszerűen kiteszik a szürét? Minek ehhez, kérem ennyi bonyodalom, önfeláldozás és drámai játék?

Remélhetek-e? Együtt volt a hivatalban egy fiatalnővel, akit nagyon megszeretett. A fiatalnő igen kedves és előzékeny volt magához, de a hivatalon kívül mindig közönyös dolgokról beszélt és lehetőleg valami kifogással elkerülte azt, hogy együtt sétáljanak.

Most ön már nem jár az irodába és meghívta villájukba az ifjút, de az elfoglaltságára való hivatkozással mindig kitért a látogatás elől. Azt kérdezi, hogy mi a teendő? Szerintem a változhatatlanba való csendes belenyugvás, mert ön, mint urilány, tovább már nem mehet a kezdeményezésben. Hogy a fiatalember miért viselkedik így? Annak ezerféle bonyolult magyarázata lehet, melyekhez ön persze fiatalágánál és tapasztalatlanságánál fogva nem érhet. Az ilyen férfiúi idegenkedésnek nem mindig az a magyarázata, hogy ön — ami mondani szokás — nem esete neki! Lehet, hogy nagyon is tetszik az illető urnak, de ő ezernyi házassági akadályt érez. Pl. családi körülményei nem engedik, vagy a kifogyhatatlan változatosságu lelki gátlások valamelyike tartja vissza. Lehet, hogy lámpaláz, társaságbeli iszonya van, egyáltalán nem is akar nőszülni, hozománya spekulál stb. Annyi azonban bizonyos, hogy ez időszertől ő a barátság folytatását nem akarja és így azt igen helytelen volna erőltetni.

Tűnődő. Mi az oka annak, hogy naponta pollúcióim vannak, dacára hogy nemíleg érintkezem. Az érintkezésnél azonban azonnal következik a magömlés, utána rosszullét és undor fog el. Kimondhatatlanul ideges vagyok, rendkívül ingerlekeny és ezért sokat szenved tőlem a környezetem. A barátnőm azt mondja, hogy ebben a tekintetben egész állatias vagyok. Állati vágyam van és nem tudom a barátnőmet soha kielégíteni. Sokat onanizáltam. Abnormálisnak vagyok-e mondható?

Abnormálisnak nem mondható, csak betegnek. A gyakori pollúció annak a jele, hogy éjszaka a szexuális fantázia nem nyugszik. A korai magömlés a nemi érintkezésnél olyan zavart jelent, amely rendszeren a nemi érintkezéstől való öntudatlan szorongási képzetekre vezethető vissza. Az elesettség és undor utána, a ki nem elégitett izgalom kifejezése, éppen úgy, mint az ingerlekenység és a mások gyötrése. A szexuális kielégítet-

lenség kegyetlenkedésre és kínzásra készítet, mint ahogy megvadul egy állat, amelyik szűkséget szenved. Azt tévedés hinni, hogy magába véve a pollúció és magömlés kielégít. Az ilyen eset orvosi kezelés alá tartozik.

Balalajka. Amikor én egy régebbi üzenetemben azt mondtam, hogy az ember akkor érintkezzen nemíleg, amikor arra való vágya van (nem tévesztendő össze a kedvvel), akkor már ebben az is benne volt, hogy egy partnerrel áll bizonyos vonatkozásban. Ha a partnernek nincs kedve, természetesen nem lehet érintkezni, mert az ember nem kényszeríthet senkit, már csak azért sem, mert sokkal kevésbé lesz az ember kielégítve, ha a partner nem élvez vele együtt. Egyébként, ha mi fel is szólalunk az önmegtartóztatás ellen, azt nem lehet úgy félreérteni, hogy az ember egy bizonyos időn keresztül nem lehet még egészen jól absztinens életmód mellett. Az egészséges ember a szexuális vágyakat a temperamentuma szerint hosszabb vagy rövidebb ideig egész jól el tudja viselni. Ha azonban a szexuális szükséglet nagyon erős és kínzó lesz és ha semmi megfelelő partner nincs, úgy egy előítélet nélküli ember inkább megszabadítja magát egy onasztikus aktus által a feszültségtől, semhogy kedélyállapotában zavar álljon be és az elviselhetetlen szexuális feszültség következtében munkaképessége veszélyeztetve legyen.

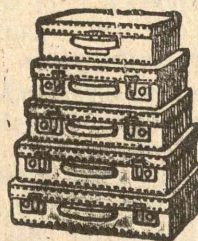
Iskolában.

— Absztrakt dolog az, amit kézzel nem lehet megfogni. Mondj egy példát Gyurka!

— Például egy tüzes vasdarab.

Laboratóriumi

vizsgálóval masszírozó
szakszerűen masszíroz
és pedikűröz (40)
BUDAPEST
Erzsébet-körút 42. IV. 28 (lift)



PERL

bőröndösmester
Timișoara, IV.
Bulev. Berthelot 11
„Elite” kávéháza) szemben. (30.
Javítások, festések, ridikülök, pénztárcák nagy választékban.

A világháboru erkölcstörténete

A világháboru női katonái

(Orosz harcosnők... Kerenszky női zászlóalja... A szerb nő a háboruban... Az angol nő háborus uszitása... Az ukrainai és lengyel asszonylégiók... Az ismeretlen nőkatona sirja.)

Azokból az adatokból, melyek nyilvánosságra kerültek, kiviláglik, hogy csaknem minden hadseregben, részben a katonai hatóságok tudtával, részben pedig férfiruhába öltözve, nők is álltak a tűzvonalban. Utóbbi esetben közel van a feltevés, hogy szekszuálpáthologia ösztönkielégítésre gondoljunk. És nem tévedünk annak feltételezésében, hogy a női katonáskodás magyarázata az esetek nagy számában transvestionális és homoszekszuális vonzalmakban keresendő.

Asszonyok, akik ellenállhatatlan kényszerűt éreznek, hogy férfiruhát öltsenek magukra és férfi foglalkozást gyakoroljanak, valamint a „gyöngye nem” olyan képviselői is, akiknek egész pszichikai beállítása masculin, különös előszeretettel viseltettek a par excellence férfiasnak tekintett katonai hivatás iránt. Értelmezhető tehát, hogy az ilyen asszonyok megragadták a kínálkozó alkalmat, hogy aktív háborus szolgálatot teljesítsenek. De ugyancsak jogos az a feltevés is, hogy esetenként szadistikus gerjedelem volt az indító ok.

Női katonák legnagyobb számában az orosz hadseregben voltak. A kozák ezredek már a világháboru kezdetekor kozákleányokat vittek soraikban, akik éppen úgy küzdöttek, mint a férfiak.

A Londonban megjelenő „Graphik” írja 1915-ben:

— Oroszországban négyszáz asszony áll fegyver alatt. Ebből eddig ötven meghalt, vagy megsebesült. A 6. kozákezerrednek női ezredese van, Kokovtseva „ezredesnő”, aki már kétszer megsebesült és számtalan kitüntetést kapott. A dóni kozákoknak is van egy női tisztjük Alexandra Lagareva személyében.

De adataink vannak olyan hőstettekről is, melyeket orosz nők férfiruhában hajtottak végre:

A sebesültek között, kik a frontról Moszkvába érkeztek, van egy 19 éves Olga Krasilnikoff nevű leány is. Miután Lengyelországban részt vett 19 ütközetben, a lábán

megsebesült. Férfinév alatt szerepelt és nemét csak a kórházban fedezték fel.

Natalie Tychmini, egy kiewi diákleány kiváló szolgálataiért a Szent-György rendet kapta. Az osztrákokkal való erős harcban löszert szállított a lövészárkokba és sebesülteket ápolott. Kétszer sebesült meg.

Bojan vidéken Glustschenko káplár — a valóságban egy Tscherniawska nevű fiatal leány — akit valami felderítő szolgálattal bíztak meg, az ellenséges drótsövények közé kusztott és dacára súlyos sebesülésének teljesítette a rá bízott feladatot, majd nagy kinnal visszamászott a saját lövészárkokba.

A „Secolo” című angol lap írja:

— Fiatal lányok harcikalandjáról van szó, akik az orosz hadseregben az egész galíciai és kárpátokmenti harcokban résztvettek. Moszkvából, ahol iskolába jártak, hozzátartozóik tudta nélkül tizenketten Lembergbe utaztak, ahol sikerült nekik — anélkül, hogy nemüket felfedezték volna — katonai ruhába öltözniük... Mikor először gránát csapott a közelükbe, a két legfiatalabb, Schura és Lydia, mindketten alig 14 évesek, sirni kezdtek és csakhamar a többiek is követték őket. Aztán a kárpáti harcoknál elesett közülök az első, Zyna Morozow, egy gránát, mely a lábainál csapódott le, szétszakította. Barátnői eltemették és keresztet állítottak a fejéhez...

Nagy visszhangja támadt az első orosz forradalom után teljesen női zászlóalj felállításának, melyeknek kezdeményezőit Kerenszkynek tulajdonítják. Stockholmból már 1917 júliusában jelentik az első ilyen női zászlóalj megérkezését az északi frontra:

— Az első orosz női zászlóalj Mária Baktscharow vezetésével, akit hadnagynak neveztek ki, megérkezett az északi frontra. Az első orosz női zászlóalj 250 asszonyból áll, akik részben már korábbi harcokban is résztvettek, részben pedig ápolónői szolgálatot teljesítettek. De 18 éves diákleányok is vannak közöttük. És mint írják, ezek az assz-

zonyok olyan bátran verekedtek, hogy a szomszédos divíziókat is magukkal ragadták. Harcmódjukról a londoni „Exchange” a következő eseteket ismerteti:

— Egy parasztleány meséli: „Velem szemben láttam egy németet, testébe szurtam a bajonettet és ugyanakkor elsütöttem a fegyvert is, megöltem, aztán elvettem a sisakját emlékül... „Egy másik mondja: „Izgató dolog volt, mikor megtudtam, hogy mi is tűzbe kerülünk. Tudtam, hogy parancs van a támadásra és kissé meg voltam ijedve. De mikor rákerült a sor, elfelejtettem mindent és egy sereg kiabáló és sikoltozó fiatal leánnyal én is előre rohantam. Minden izgalom eltűnt, mikor a gránátok robbanása közepette löni kellett. Az első halott férfi, akit láttam, az első pillanatban megtorpantott, de miután kényszerítve voltunk, hogy átlépjük a holttestet, csakhamar megszoktuk, hogy halottakat lássunk... Egy másik leány német katonák foglyulejtéséről beszélt: „...aztán egy csomó német katonát láttunk és körülfogtuk őket. Eldobták fegyvereiket, magasba emelték kezeiket és csodálkozva kiáltottak: Te jó Isten! Asszonyok!”...

Egy osztrák tiszt leírásából, kinek ezrede rövid ideig harcolt egy ilyen orosz női zászlóalj ellen, veszszük a következőket:

„...különösen rohamoknál bizonyultak bátor és nem ritkán vérszomjas katonáknak. Persze mi sem éreztünk lovagias vonzalmat irántuk. Mégis teljes szívből gyűlöltük ezeket az asszonyok elleni harcokat, mert esztétikai érzésünkkel, melyet a háboru már anélkül is erősen megbántott, éles ellentétben állt, így tehát lehetőség szerint kikerültük a velük való harcot és ahol csak lehetett, inkább foglyul ejtettük a hölgyeket. Megemlékezésre méltó, hogy ezek a harcosnők nem nadrágot viseltek, hanem kék szoknyát. Ezek voltak az első térdig érő szoknyák, melyeket láttunk. Tapasztalatunk máskülönben az volt, hogy ezek az asszonyok, kik olyan hősöknek bizonyultak a

rohamoknál, az ágyulüzet egyáltalában nem bírták.

Élénk részt vettek a szerbiai nők is a hazájukba bevonult osztrákok elleni harcokban. Ennél az évtizedeken át szabadságért küzdő kis népénél már a háboru előtt is ismeretes volt a női zászlóalj, melyről a következőket olvassuk:

„A női önkéntesek „Halál ligájának” nevezték magukat. Élükön egy már idősebb egyszerű parasztnő állt, felesége egy a törökök ellen küzdő szabadsághősnek. Később ez az önkéntes hadsereg oly nagy lett, hogy Kragujevácbán egy női ezredet lehetett felállítani. A legfelsőbb hadvezetőség nagy hálával fogadta el szolgálataikat, felfegyverezte, tisztekkel kiképezte őket és rövid idő alatt számuk 2400 főre emelkedett.

Franciaországban női katonákat nem engedtek be a hadseregbe, de azért férfiruhába öltözve itt is számosan résztvettek a harcokban, míg rá nem jöttek a nemükre, mikor is tiltott egyenruha viselés és kémkedési gyanu miatt letartóztatták őket.

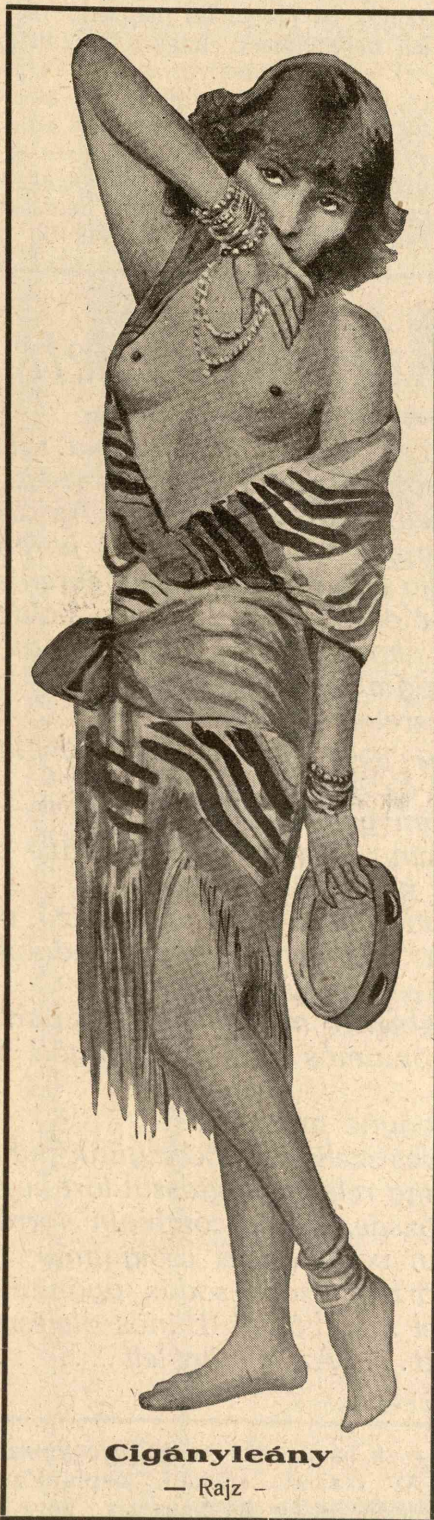
Sokkal nagyobb jelentőséggel bír a női sofförök részvétele, kiket a német hadseregnek első Páris ellen való vonulása alkalmával a csapatszállításoknál alkalmaztak. De francia repülőnők is támogatták a férfi pilóták hadműveleteit. Híresek voltak Helene Dutreux francia katonai női-repülő hőstettei, akit a hadseregben „sasnak” neveztek el és a becsületrendet is megkapta.

Angol nők is megpróbálkoztak itt ott, hogy katonáknak öltözve a frontra jussanak. Londonban egy lovas női gárdát is alakítottak, mely azonban csak egy esetleges német támadás alkalmával lépett volna akcióba. De ezeknél a kísérleteknél inkább csak katonai játékokkal való időöltésről volt szó.

A német hadseregbe törvényileg tiltva volt a nők belépése, de történeti példákat találunk, hogy ezt a tilalmat férfiruhába öltözött asszonyok gyakran átlépték.

Az osztrák magyar hadseregben a nők aktív háborus szolgálatát nem nehezítették meg törvények. És számos példa van arra, hogy az asszonyok éltek is ezzel a szabadsággal. Ismeretes Fery-Bognár Mária kisasszony esete, aki mint önkéntes harcolt az osztrák hadseregben, 1916-ban káplár lett és bátorságáért Ferenc József császár egy monogramjával ellátott melltűvel tüntette ki. Az első és egyetlen asz-

szony, aki az osztrák magyar hadseregben a Ferenc József rendet megkapta a lublini térparancsnok Von Turnai alezredes felesége volt, aki a Kárpátokban egy ingadozó zászlóaljot tartott fenn személyes bátorságával



Gigányleány

— Rajz —

Az ukrajnai önkéntes alakulatba szabályszerű egyenruhába öltözött fiatal lányok tartoztak, akik éppen olyan tábori szolgálatokat teljesítettek, mint a férfiak. Fegyvert viseltek,

esküt tettek, előléptek és kitüntetések kaptak. A nemzetközi jog szerint éppen olyan katonák voltak, mint a férfiak.

Az osztrák hadseregben szolgáló lengyel légió asszonyainak számát mintegy kétszázra lehet tenni.

A Neues Pester Journal egyik számában Balogh Vilma egy látogatását írja le egy Trencsén melletti barakkórházban:

„Alig két lépésnyire tölem egy fiatal, alig 16 éves fiú áll. Feltűnik nekem. Arca különösen kedvesen világít a narancssárga paroli fölött. Most belép a fürdőszobába... Néhány perc telik el, aztán kijön dr. Kohn kisasszony és nagyon izgatottnak látszik. — Látta azt a fiatal katonát, aki itt állt ön mellett? kérdezte. — ? — Nos, az a katona, leány... A fürdőszobában kiderült a titok. A baka kisasszony egyáltalán nem akart levetkőzni. Végre aztán bevallotta nekem, hogy nem fiú... Halk hangon, sóhajtozva meséli el élete történetét. Előkelő budapesti szülők gyermeke volt, szülei halála után csak egy fivére maradt, aki elesett a harctéren, ő pedig csatlakozott egy katonai alakulathoz, anélkül, hogy nemét felismerték volna. (br).

A gazdag és a szegény

A gazdag Bergert megfogja az utcán egy ismerőse:

— Berger uram, adjon száz lelt kölcsön. Olyan nyomorban vagyok, hogy már két napja nem ettem, sőt tovább megyek...

— Tovább megy? Na, akkor alászolga.

Csizmadia-logika.

Beállit az öreg Török Marci tanyai gazda a suszterhez és csizmát rendel. Mivel neki a következő vásárra szűsége volna reá, kéri a majsztram urat, készítené el szombatra. Hat nap elég lesz reá.

— Hm, hm! Ha jeles és jó munkát akar urambátyám — így a suszter — hát biz ahhoz idő kellene.

— Ugyan, ugyan, majsztram. Nézze csak, szép és dicső munka ez a nagy világ — és az Isten mégis hat nap alatt teremtette.

— Igaz, igaz, de olyan is az... fejezi be a mester.

S Z É P S É G S Z A L O N

Nap-ábécé

A mindennapi élet lüktető tempója nem vonul el a divat mellett sem nyomtalanul. Ahogy egyik napról a másikra egy új technikai csoda hírének halljuk, vagy valamilyen meglepő sport record szenzációjáról értesülünk, éppen úgy érezzük és látjuk, hogy a divat, a vezető szépségideál illetve ennek a szépségideálnak összetevője az élet tempójának megfelelő gyorsasággal változnak.

Ma, amikor a közlekedési eszközök gyorsasága révén Amerikát is majdnem szomszéd államnak tekinthetjük, amikor a hír csakugyan majdnem a szél szárnyán száll, nyugodtan elvethetjük azokat a régi jelzőket, amelyekkel valamikor a különböző szépség típusokat megjelöltük. Ma már nincs amerikai, francia, nyugati vagy keleti szépségideál, ma már csak „szépségideál” van.

A balkáni nőnek éppen úgy legfőbb törekvése a szépség elérése, mint akármilyen délamerikai kisváros asszonyának. De más úton keresi ezt a megnyugtató szépséget a melegítő és másutt az északi nő.

A szépség minden esetben alkalmazkodik bizonyos mértékig az éghajlathoz és eszerint másként kell védeni a szépséget tavasszal, nyáron, ősszel és másként kell védeni télen.

A szépség legnagyobb jótévedője a nap, de a legkérlelhetlenebb ellensége lesz abban a pillanatban, amint nem ismerik az erejét. Az egyenletesen vett napfürdő, friss, üde, egészséges barnaszínbe vonja az arcot és a testnek is valami megizmosodott, megfiatalodott hatást kölcsönöz, míg a könnyelmű gyorsasággal és gondtalanul folyó napkúra hámllóvá, vörössé és sokszor betegé teszi a bőrt.

A legjobb nyári kozmetika a napozás, de csak akkor, ha megfelelő szabályok szerint történik.

Egyhuzamban ne maradjanak egy fél óránál hosszabb ideig a napon.

Napfürdőzésnél minden esetben kenjük be magunkat napvédő olajjal, napkrémmel, hogy a nap tüzének erejét ellensúlyozzuk. Ha olajozás nélkül napfürdőzünk, akkor utána semmiesetre se menjünk azonnal a vízbe, mert a naptól felhevült bőr a vízben könnyen felhólyagzik és ezek a bőrbuborékok nemcsak csúnyák, hanem fájdalmasak is és

Aforizmák

Amikor a férfi a nő lábait vizsgálja: magasabb szempont érdekli. Amikor az arcát nézi: alacsonyabb szempont.

*

Sok ember elvárja, hogy köszönjön neki. Más ugyyszólván megköveteli. Van, aki egyenesen provokálja: előre köszön.

*

A nő előbb kerül a lejtőre s azután tör fel a magasba. A férfi a magasból bukik alá.

*

A nő csak felfelé szeret barátkozni. Férfihez menni lefelé is.

*

A csók a lánynak elveszi, az asszonynak visszaszítja a nyugalma.

*

Egy szó leköt (becsület-szó), kettő fogva tart (holtomiglan-holtodiglan) s háromnak rabja vagy (asszony, kártya, bor).

*

Ha az asszony nem hazudik az urának a szerelemben, úgy biztosan nem is szereti azt.

*

Aki még nem tanult meg imádkozni, kerüljön egy kacér asszony hálójába.

*

Egy csókért pofon, két csókért neheztelés, de háromért mindig csók jár az asszonyoktól.

*

A szerelemben mindig annak van igaza, aki kevésbé szerelmes.

*

Egy asszonyt, vagy több asszonyt szeretni egy életen keresztül, — nem ez a fontos, hanem — szeretni egy életen át.

*

Ha a házastársak nem élnének együtt, sokkal több boldog házasság volna a világon.

Az enyém lett...

Kábitó lidérc nehezedik a szívemre. Nem sóhajos jajjal érkezett, szelid vágygial teli sóvárgás hozta... Az izgatón bársonyos, barnabőrű teste körvonalait rajzolja minduntalan élelem, ébren épügy, mint álomban... Kicsiny, boldog bánatot okozó vágyak ficáinkolnak lázas fantáziámban...

Szeretem, szeretem...

Ma szép szüzem boldog pihegését hozta az éter.

Rám gondolt...

Piciny kármin ajkai epedve csókolták a párna hűs selymét.

Tudattalan sejtés visz hozzá, napról napra. Ha nem is hozzá indulok, oda jutok.

Habfehér melleinek lázító paradicsomán ópiumos remegő gyönyört talál a szám...

Hogyne mennék...

Édes-szelid szenvedélyünk puha fészkebe ma rekedt sikoltással tört be a vér...

Rózsás, tömör combjain forró piros sorban vonultak fel csókjaim.

Borzalmasan csodás gyönyört csaltak fel szívéből... Bünső ölelésre tárta magát... Az enyém lett...

B.

csak hámlasztás révén gyógyulnak. Az olajozás nélküli napfürdőzés másik nagy hátránya az, hogy a nap teljesen szabadon tűz a bőrre és könnyen kiszívhatja, kiszínesíti heti azokat a szeplőket, amelyek egyébként észrevétlenül maradnak.

—



TIMIȘOARA IV. Bonnáz utca 20

A legjobb német 100%-os beszélő-
filmek. — Kellemes nyári kerthe-
lyiség. — Helyárak: 10—35 leig.

Vasgerendák és betonvas

nagy raktár és gyári vagonszállítás

Jäger József és Péter

vaskereskedőknél

Timișoara Józsefváros, Hunyady-ut 33
Telefon 326. 52



WALTRICH

női és férfi fodrász

Timișoara, Gvárváros, Fő ucca,
Kossuth tér 1. sz.

Speciális, tartós hullámosítás,
hajfestés, vizhulám stb. (13)

Nőknek külön bejárat úgy Fő-
uccai, mint a Kossuth téri ol-
dalon. — Szolid árak

PODRÁTZKY

**Műbutorkárpitos, spe-
ciális bőrbutorok**

TIMIȘOARA II., Iskola-utca 10

Telefon 206. (31-4)



Megjelent

a 6 és 7-ik számú két új Bán-dor könyv:

Hét szüzlány története

és

Nőuralom



cimmel és mindazoknak, akik a két könyvet időköz-
ben megrendelték, utánvét mellett küldjük meg. Mind-
két könyv bibliofil (wieni) kiadásban, kemény disz-
kötésben, a szokott elegáns formában 200 - 200 db
kézzel számozott példányban hagyta el a sajtót,
kizárólag gyűjtők és könyvbarátok részére, tehát a
könyvek szabad könyvkereskedői forgalomba nem
kerülnek. — A könyv darabja 100.— lei, külföldön
150.— lei, utánvét mellett azonnal szállítható.

Tekintettel a könyvek nagyon csekély példány-
számára, figyelmezteljük előfizetőinket, hogy akik
nem rendelték még a mai napig meg, megrendelé-
sükkkel most már ne várjanak, mert a későn érkező
rendeléseket leszállítani nem tudjuk.

Bán-dor eddigi könyvei:

az alábbi árban, azonnal szállíthatók:

Kató egy urileány története (csak korlátozott példány-
ban) 150 lei, külföldön 200 lei

Kató mint asszony ... 100 lei, külföldön 150 lei

Kató válása, képekkel ... 100 lei, „ 150 lei

Vera naplója, kettős szám képekkel 200 lei, külf. 250 lei

Bestiák, kettős szám, képekkel 200 „ „ 250 lei

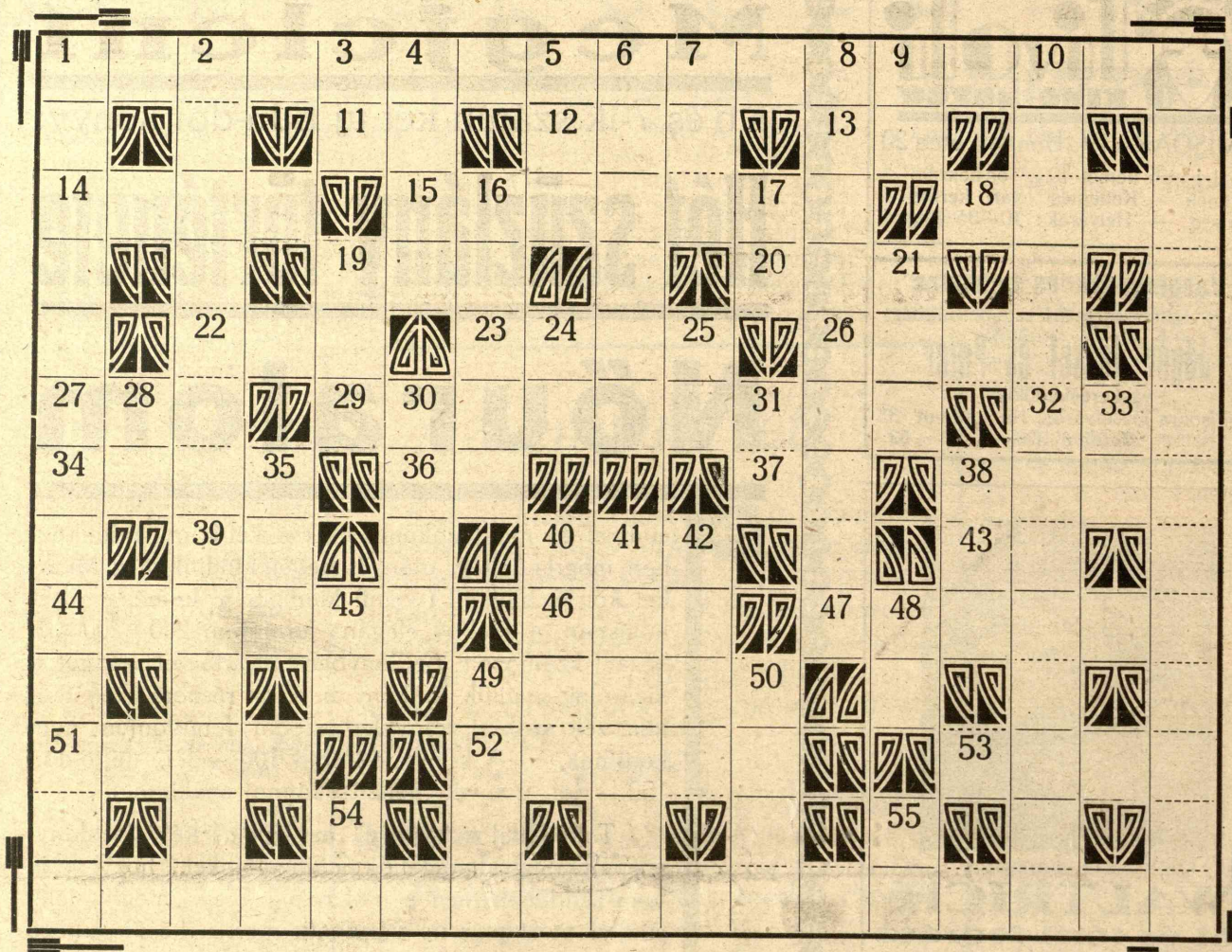
A hét darab könyv egyszerre megrendelve bel-
földön 850 lei, külföldön 1000 lei.



Cehoslovákiai megrendelőink a fenti könyveket
megrendelhetik és megvehetik mindama helyeken,
ahol a lapot szokták hetenként megvásárolni.

Jugoszlávia területén levő olvasóink részére a lap 2-ik olda-
lán található teljes utbaigazítás, de e helyütt is közöljük,
hogy a fenti könyveket megrendelhetik utánvét mellett a
vezérképviselőnél: Medjunarodni Prom. Novinski i Ogl.
Zavod D. D. Šubotica, 2.

2. sz. keresztrejtvény Közli: Reinhoffer József, Nové-Zámky (Érsekújvár)



Függőleges sorok:

2. Mindenkinek tisztán kell tartani
3. Állati lakhely
4. Lónév
5. Vissza: névelővel rokon
6. Vissza: betű pótl.: ilyen csomó is van
7. RÁZ betűi felkeverve
8. Felekezet, vallás
9. Vissza: állóvíz
10. Férfiizgató (3 szó)
16. a szitán
17. Benne A val maró folyadék
19. Gyümölcs
21. Ilyen film is van (közh. id. szóval)
24. Német prepozíció
25. Janings film címe
28. Római aprópénz
30. Ilyen írás is van
31. Állóvíz
33. K-val szenvedés

35. Menyasszony
38. Régi magyar király előneve
40. Régi tánc
41. Kimustrált háziállat (2 szó)
42. Leány becenév
45. Kettőzve intő szó
48. Vissza: névelő
49. Vissza: ostoba
50. Vissza: kis kecske
54. folyóvíz eredete
55. Nem halt meg

Vízszintes sorok:

1. A nyíl irányában körbe a kiinduló pontba visszatérve a „Ká-viár” egy regényének címe, szerzőjének írói álneve stb. (10 szó).
11. Vissza: hamis
12. Folyadék
13. Városokat, falvakat köt össze
14. Nem beszél, vásári árusok adnak
18. Csecse-becse (szobrocskák)
19. D. O. T.
20. Gazda teszi
22. Régi
23. Francia város (fon)
26. Redőny (közh. id. szóval)
27. Madarak királya
29. Majomfaj
32. Hangszer
34. K-val földmives szerszám
36. Vissza: állóvíz
37. Fém
38. Női név
39. Betű fon
40. SEGÍT mássalhangzói
43. Tág
44. Ritka férfinév
46. I. E. E.
47. Háziállat (butaság jelképe)
49. Tömjén (jó illata van)
51. Fut, szalad
52. Nem enyéim
53. Elhamvad

Megfejtésül elegendő a vízszintes 1 és a függőleges 2 és 10 sorok beküldése